

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΠΕΙΡΑΙΑ Αριθμός Αδείας 597

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2981

ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΙΟΥΝΗΣ - ΙΟΥΛΗΣ 2010 Αριθμός φύλλου 536 Χρόνος 36ος

ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κολοκοτρώνη 99 - ΠΕΙΡΑΙΑΣ (185 35) ΤΗΛ.: 210-41.17.578 - FAX: 210-41.37.271 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΘΥΡΙΑΔΑ: naftergatiki@gmail.com ΑΝΑΡΤΗΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ: www.pemen.gr

Εμπρός για ναυτεργατικό σοσιαλιστικό κίνημα, μαζικό, ταξικό, ενωμένο, σωστά οργανωμένο, στήριγμα της πάλης για σοσιαλιστική δημοκρατία και δημοκρατική νομοθεσία.

Η ΣΦΟΔΡΗ ΕΠΙΘΕΣΗ από την κυβέρνηση, το κεφάλαιο και τους υπηρέτες τους ενάντια στο ταξικό εργατικό κίνημα και οι ΑΓΩΝΕΣ των ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΩΝ

Οι ναυτεργάτες, οι εργαζόμενοι, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ με συνέπεια λόγων και έργων, έδωσαν και πριν και μετά τα νέα αντιλαϊκά μέτρα, σημαντικούς απεργιακούς αγώνες, με ορόσημο την απεργία στις 17 Δεκέμβρη 2009, ενάντια στη γενικευμένη αντιαπασιακή επίθεση που δέχονται στα δικαιώματά τους οι εργαζόμενοι, με ταφόπλακα στα εργασιακά και κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματά μας, το μνημόνιο (ν. 3845/2010) που συνυπέγραψαν κυβέρνηση - Ευρωπαϊκή Ένωση - Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα - Δ.Ν.Τ., το ψήφισε το ΛΑΟΣ και στηρίζουν την ουσία αυτής της πολιτικής της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου η ΝΔ, οι δυνάμεις του οπορτουνισμού του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ και οι δυνάμεις του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού. Ολόκληρος ο μηχανισμός στήριξης της ασιακής τάξης, πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις του Ευρωμονόδρομου, Μ.Μ.Ε., ιμπεριαλιστικά κέντρα έχουν τεθεί σε ενταταμένη αποστολή για την χειραγώγηση της εργατικής τάξης, να αποδεχθεί ως «εθνικά αναγκαίο» τις ανατροπές στο σύνολο των δικαιωμάτων μας για την μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης και την διατήρηση και αύξηση των κερδών του κεφαλαίου.

κατασταλτικοί μηχανισμοί όταν ταυτόχρονα απεργεί το σύνολο των εργαζομένων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, είναι αποτέλεσμα επιβολής του σκληρού πυρήνα του κεφαλαίου, του εφοπλιστικού που κατέχει κυρίαρχη θέση στη χώρα μας και διεθνώς, πρωτοστατεί για να αφανίσει ολοσχερώς τους ναυτεργάτες με συγκροτη-

1980 στην ποντοπόρο ναυτιλία, για να δικαιολογήσουν το καθεστώς της ασυδοσίας και των προνομίων των εφοπλιστών, όπως σήμερα που αγωνιούν για την πλήρη και άμεση εφαρμογή του **cabotage**, ισχυρίζονται, ότι «προνόμια προς τους εφοπλιστές, σημαίνει πλοία στην ελληνική σημαία, άρα πολλές θέσεις εργασίας για τους Έλληνες ναυτεργάτες».

Τα αποτελέσματα αυτής της διαχρονικής ανταναντεργατικής πολιτικής είναι από το 1981 τα πλοία υπό ελληνική σημαία στην ποντοπόρο ναυτιλία ήταν 3.710, το 2009 είναι 740, ενώ αντίστοιχα συνολικά οι θέσεις εργασίας από 85.000 το 1981 είναι σήμερα 19.000 !!!

Ανάλογες και οι σοβαρές συνέπειες που έχουν διαμορφωθεί στην κρουαζιέρα και ακτοπλοία αποτέλεσμα της σταδιακής άρσης του καμποτάζ και το πόσο τραγική θα είναι η συνέχεια:

Οι ελάχιστοι ναυτεργάτες με συγκροτημένα δικαιώματα που είναι ναυτολογημένοι στα κρουαζιερόπλοια με ελληνική σημαία, με τον ν.3409/2005 τους παρακρατούν οι εφοπλιστές τις ασφαλιστικές εισφορές ενώ στο NAT δεν αποδίδουν τίποτα.

Μετατράπηκε σε πολυτελή κρουαζιέρα το κόστος για ένα ακτοπλοϊκό ταξίδι, που είναι ζωτικής ανάγκης για τους κατοίκους των νησιών, εκτινάσσοντας από το 2001 ως και φέτος τις τιμές των εισιτηρίων σε ποσοστά που ξεπερνούν το 400%! Μετατρέποντας ταυτόχρονα σε «άπιαστο όνειρο» και κάθε δυνατότητα της εργατικής λαϊκής οικογένειας στην ξεκούραση.

Από τα νέα μέτρα για το ασφαλιστικό και το εργασιακό δεν ξεφεύγει κανένας εργαζόμενος ή συνταξιούχος, πολύ δε περισσότερο δεν εξαιρείται κανένας κλάδος ούτε, βέβαια, οι ναυτεργάτες.

* Με το άρθρο 2 κόβονται μόνιμα το Επίδομα Αδείας και τα Δώρα Χριστουγέννων - Πάσχα από τις συντάξεις.

* Με το άρθρο 15 το κράτος δεν καλύπτει κανένα έλλειμμα του επικουρικού (KEAN).

* Με το άρθρο 27 το NAT εντάσσεται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και διέπεται από την νομοθεσία που ισχύει γι' αυτό.

* Με το άρθρο 31 ο Οίκος Ναύτου εντάσσεται και λειτουργεί στα πλαίσια του ΕΣΥ.

* Με το άρθρο 38 από 1-8-10 επιβάλλονται κρατήσεις 3 - 10% στις συντάξεις άνω των 1.400€ (ΑΑΦΚΑ).

Επίσης σύμφωνα με το μνημόνιο ν. 3845/10: Από 1-1-11 κανένας ασφαλισμένος δεν θα βγαίνει στη σύνταξη πριν τα 60 χρόνια, παγώνουν οι συντάξεις τουλάχιστον μέχρι το 2013.

Η κυβέρνηση της ΝΔ το 2006 ενισχύοντας τον επείσχυτο νόμο του ΠΑΣΟΚ κατάργησε ακόμα και την 35ετία στο όριο ηλικίας των ακτοπλοϊκών πλοίων, δηλαδή όλα τα υπερήλικα σαπάρια εν πλω και «όποιοι πάρει ο χάρος»...

Οι εφοπλιστές έχουν επιδοθεί σε όργιο ανθαιρεσιών, κουρελιάζοντας τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας των ναυτεργατών, επιβάλλοντας εργασιακές συνθήκες γαλέρας, φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να αμφισβητούν και το αυτονόητο δικαίωμά τους να παίρνουν τους μισθούς τους.

Έφτασαν να ακινητοποιούν, χωρίς να λογοδοτούν, τα πλοία τη χειμερινή περίοδο καταδικάζοντας τους κατοίκους των νησιών στον εφιάλητη της απομόνωσης, να οδηγούν στην ανεργία χιλιάδες ναυτεργάτες.

μένα δικαιώματα από όλες τις κατηγορίες πλοίων, να επιβάλει de facto και de jure συνολικά την ελευθερία δράσης του κεφαλαίου.

Απελευθέρωση της δράσης του κεφαλαίου με την πολιτική της ανταγωνιστικότητας και κερδοφορίας του, σημαίνει κατάργηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης, των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, της κοινωνικής ασφάλισης, οι αλλαγές που συντελούνται στην ναυτιλία κωφορούνται επί σειρά ετών, κορυφώνονται αυτή την περίοδο της καπιταλιστικής κρίσης, συνδέονται άρρηκτα με το αυξημένο ειδικό βάρος και στρατηγικής σημασίας που έχει ο κλάδος της ναυτιλίας με τα κυρίαρχα δικαιώματα της χώρας μας, ως προέκταση της επικράτειας και τις γεωστρατηγικές επιλογές της άρχουσας τάξης στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς.

Η ποντοπόρος ναυτιλία αποτελεί το 4^ο όπλο στα ιμπεριαλιστικά σχέδια του ΝΑΤΟ, και οι συνθήκες γαλέρας που έχουν διαμορφωθεί με την εφαρμογή του νόμου 2687/53 και του όρου 8 των εγκριτικών πράξεων, αντίστοιχα θέλουν να τις διαμορφώσουν και στις υπόλοιπες κατηγορίες πλοίων με την άρση του cabotage.

Με το ίδιο νομοθετικό Διάταγμα «περί εισαγωγής και προστασίας κεφαλαίων και επενδύσεων στη χώρα μας», και τις μετέπειτα νομοθετικές ρυθμίσεις στην ίδια κατεύθυνση με τις 59 φοροαπαλλαγές, μετατρέπει την Ελλάδα για τους εφοπλιστές σε «παράδεισο» ασυδοσίας, αφού τους εξασφαλίζει ένα αποικιοκρατικό καθεστώς. Αυτό το νομοθετικό καθεστώς λειτουργεί κατά παρέκκλιση του ελληνικού Συντάγματος και των Διεθνών Συμβάσεων, θεμελιώνει την άνιση αμοιβή για ίση εργασία και το δουλεμπόριο σε βάρους των ναυτεργατών.

Προβλέπει ρητά και κατηγορηματικά ότι ο αλλοδαπός ναυτεργάτης που ναυτολογείται σε ποντοπόρο πλοίο με ελληνική σημαία, πληρώνεται με βάση το ιδιωτικό συμφωνητικό που έχει υπογράψει με το ναυτικό πράκτορα - δουλέμπορο του και όχι σύμφωνα με τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας που έχουν οι Έλληνες ναυτεργάτες. Αυτό σημαίνει μισθοί πιο κάτω και από τα 530 δολάρια που καθορίζει ως βασικό ο Διεθνής Οργανισμός Εργασίας (ILO), συνθήκες εργασίας γαλέρας, εξαντλητικά ωράρια, υπονόμευση στο βωμό της εφοπλιστικής κερδοφορίας ακόμα και την προστασία της ανθρώπινης ζωής στα πλοία.

Οι εφοπλιστές μέχρι σήμερα κυβερνήσεις, με τις 11 εγκριτικές πράξεις από το

ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΛΑΪΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΠΛΟΙΑ - ΛΙΜΑΝΙΑ - ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ

Σε μαζική συγκέντρωση που διοργάνωσε η ΚΟ Πειραιά του ΚΚΕ στο Πέραμα, με θέμα τις θέσεις του ΚΚΕ για τη Ναυτιλία, τα Λιμάνια και τη Ναυπηγική Βιομηχανία, μίλησε 30 Ιούνη, ο ναυτεργάτης βουλευτής και μέλος του ΠΓ της ΚΕ του κόμματος Γιώργος Μαρίνος, ο οποίος μεταξύ άλλων σημείωσε:

Τι γίνεται στη Ναυτιλία; Οι Ναυτεργάτες ζούνε μια πολύ σκληρή ζωή, παράγουν τον πλούτο τον οποίο καρπώνονται οι εφοπλιστές που έχουν στα χέρια τους τα καράβια. Αυτοί κερδίζουν. Έχουν αμύθητες περιουσίες, δισεκατομμύρια δολάρια και χρυσό στα θησαυροφυλάκια τους.

Τα μεγάλα πλοία που έχουν στα χέρια τους οι Έλληνες εφοπλιστές έφτασαν το 2010 τα 3.996, με μεταφορική ικανότητα εκατομμυρίων τόνων. Κτίζουν καράβια, αγοράζουν από δεύτερο χέρι, βρίσκονται στις πρώτες θέσεις της παγκόσμιας ναυτιλίας. Απολαμβάνουν προκλητικά προνόμια που τους παρέχουν όλα τα χρόνια οι αστικές κυβερνήσεις, στο όνομα της ανταγωνιστικότητας

και της κερδοφορίας. Φοροαπαλλαγές, μειώσεις στις οργανικές συνθέσεις, εντατικοποίηση της δουλειάς, αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης. Τα μεγαθήρια της Ακτοπλοίας γεμίζουν το λιμάνι του Πειραιά και τα άλλα λιμάνια. Οι μεγάλοι μονοπωλιακοί όμιλοι ανταγωνίζονται για το μίσθωμα της αγοράς, γίνονται συνεχώς και πιο επιθετικοί.

Τα αποτελέσματα της καπιταλιστικής ανάπτυξης είναι οδυνηρά για τους ναυτεργάτες.

Δραματική συρρίκνωση των θέσεων εργασίας, ανεργία και αναφάλα. Χαμηλοί βασικοί μισθοί και κατώτερες συντάξεις. Εντατικοποίηση της δουλειάς.

Ληστεία του NAT από τους εφοπλιστές και τις αστικές κυβερνήσεις που προκάλεσαν έλλειμμα που ξεπερνάει το 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

(Συνέχεια στη σελ. 5)

Ναυτεργατικό μπλόκο στα γκέτο ROPAX I - ROPAX II

Εικοσπέντε μέρες και νύχτες - από τις 8 Ιούνη μέχρι τις 1 Ιούλη - οι ναυτεργάτες με την υποδειγματική οργάνωση, αλλά και με τη μεγάλη αλληλεγγύη των εργαζομένων και των μικρομεσαίων αγροτών της Κορίνθου και των γύρω νομών που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του ΠΑΜΕ, όρθωσαν το αναστήμα τους μπροστά στους καταπέλτες των δύο πλοίων-κάτεργων ROPAX I και ROPAX II, ενάντια στην εφοπλιστική ασυδοσία και της πολιτικής των ΠΑΣΟΚ - ΝΔ - Ευρωπαϊκής Ένωσης που την «φουντώνει».

Πρόκειται για καθαρή περίπτωση πειρατείας καθώς τα δύο συγκεκριμένα πλοία που φέρουν Αγγλική σημαία, ανήκουν στην Ιταλική εταιρεία «V-SHIPS», με έδρα το Μονακό και τεχνική διαχείριση στην Ελλάδα, και εκτελούν το τακτικό δρομολόγιο Κόρινθος - Ραβένα Ιταλίας με πληρώματα 33 και 29 ναυτεργάτες αντίστοιχα, όλοι Ρουμάνοι, ανασφάλιστοι και χαμηλόμισθοι, που δουλεύουν κάτω από το καθεστώς της βίας και τρομοκρατίας του εφοπλιστή και των δουλεμπορικών πρακτορείων που τους διακινούν.

Σύμφωνα με το ΠΔ 177/74 στα πλοία αυτά θα έπρεπε να είναι ναυτολογημένοι από 48 ναυτεργάτες! ενώ παραβιάζεται πλήρως και η Διεθνής Σύμβαση 180 που αφορά στην οργάνωση του χρόνου εργασίας και στα πλοία. Δηλαδή, αυτοί οι ναυτεργάτες για να έχουν τα δύο πλοία «εν κινήσει» θα πρέπει να δουλεύουν μέχρι εξάντλησης. Επίσης, όπως διαπιστώθηκε, τα δύο παραπάνω πλοία εκτός από οχήματα μεταφέρουν και επιβάτες, καθώς έχουν από 170 κλίνες το καθένα και γι' αυτό εκτός από εργασιακά κάτεργα αποτελούν πλωτές βόμβες για την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα.

Αυτού του τύπου τα πλοία επιδιώκουν να «νομιμοποιήσουν» και να κάνουν καθεστώς κυβέρνηση, τσιράκια και ΜΜΕ των εφοπλιστών, καλώντας την κυβέρνηση να παρέμβει κατασταλτικά Όλο αυτό το σιναφι επιτίθεται με συκοφαντίες και ψέματα στον αγώνα των ναυτεργατών, για να μπορούν οι εφοπλιστές να απα σχολούν ανενόχλητοι ανασφάλιστους ναυτεργάτες, χωρίς συγκροτημένα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα, για να κερδίζει περισσότερο το εφοπλιστικό κεφάλαιο.

Αξίζει να σημειωθεί η θετική ανταπόκριση των Ρουμάνων ναυτεργατών από τα δύο πλοία-κάτεργα, όταν την Τρίτη 15 Ιούνη τα ταξικά σωματεία ΠΕΜΕΝ - ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ I - ΠΕΖ-ΝΑΤ τους μοίρασαν ανακοίνωση μεταφρασμένη στα Ρουμάνικα.

(Συνέχεια στη σελ. 2)

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Δεν υπάρχουν άπαρτα φρούρια για τους αγωνιστές

Με ηχηρό το σύνθημα από τα χείλη των μελών της ΚΝΕ «ούτε σε ξερονησία ούτε σε φυλακές, ποτέ τους δε λυγίσανε οι κομμουνιστές» πραγματοποιήθηκε το Σάββατο, 12 Ιούνη 2010, στον κατάμεστο από κόσμο χώρο του Μουσείου της Μακρονήσου, η εκδήλωση τιμής και μνήμης στους αγωνιστές των Στρατιωτικών Φυλακών Αθηνών - Μακρονήσου (ΣΦΑ) και στον ήρωα ναυτεργάτη Δημήτρη Τατάκη. Τον αγώνα για την καπετανία που δολοφονήθηκε στο κολαστήριο της Μακρονήσου από την αστική τάξη και τα όργανά της, που παρά τα βασανιστήρια δεν μπόρεσαν να τον λυγίσουν.

ΠΕΜΕΝ - ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ ΠΕΖ - NAT

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΑΤΑΚΗΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΗΣ

Πανελλήνια Ένωση Κρατούμενων Αγωνιστών Μακρονήσου (ΠΕΚΑΜ), τα ταξικά ναυτεργατικά σωματεία ΠΕΜΕΝ - ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ και η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων NAT.

(Συνέχεια στις σελίδες 3 - 4)

ΤΑΞΙΚΑ ΜΑΧΙΜΟΙ ΟΙ ΑΠΟΜΑΧΟΙ

Μαζικό «παράν» έξω από το ΝΑΤ έδωσαν 9 Ιούνη οι ναυτεργάτες, στην αγωνιστική κινητοποίηση, που διοργανώνουν τα ταξικά ναυτεργατικά σωματεία ΠΕΜΕΝ - ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ - ΠΕΣ-ΝΑΤ, ματαιώνοντας την έγκριση από το Δ.Σ. της κλοπής των συντάξεων, σύμφωνα με όσα προβλέπει το μνημόνιο μεταξύ κυβέρνησης και μετριοκρατικών οργανισμών ΕΕ και ΔΝΤ.

Έξω από την Εμπορική Τράπεζα στην Αγία Τριάδα του Πειραιά και τον Οίκο Ναύτου βρέθηκε από τα χαρακίνα 25 Ιούνη κλιμάκιο της ΠΕΣ-ΝΑΤ μοιράζοντας την ανακοίνωση της Διοίκησης, η οποία ανάμεσα στα άλλα αναφέρει:

Διαπιστώνουμε ότι από τις συντάξεις μας λείπουν πολλά χρήματα, που τα έχουμε ανάγκη και μας τα έλπιαν με «νόμιμο» τρόπο η κυβέρνηση και οι πολιτικές δυνάμεις που στηρίζουν αυτή την αντιλαϊκή πολιτική, που μας επιφυλάσσει κι άλλα άγρια μέτρα βαρβαρότητας.

Πρέπει να γίνει καθαρό σε όλους ότι η ανοχή σε αυτή την πολιτική είναι κλίμα ενοχής. Οι συνταξιούχοι να πυκνώσουμε τις γραμμές της ΠΕΣ-ΝΑΤ, να αναδείξουμε παντού τις ταξικές δυνάμεις πλειοψηφικού ρεύμα, που θα διαμορφώσουν μια καινούργια πραγματικότητα, όπου τον πρώτο λόγο θάχει η εργατική τάξη με τους συμμάχους της. **Να φτωχύνουν οι εφοπλιστές, οι τραπεζίτες, όχι οι Ναυτεργάτες και οι εργαζόμενοι.**

Εν τω μεταξύ κατά τη συνάντηση με τη νέα Πρόεδρο του ΟΙΚΟΥ ΝΑΥΤΟΥ, κ. Μαρία Δίπλα, είχε την Παρασκευή 11 Ιούνη 2010 αντιπροσωπεία του Δ.Σ. της ΠΕΣ-ΝΑΤ, κατά την οποία έγινε γνωστό ότι από τα 24 εκατομμύρια ευρώ, που αναλογούν για κάθε μήνα, το ΝΑΤ απεδόσε προς τον Ο.Ν. μόνο 12 εκατομμύρια ευρώ για τον μήνα Μάη (!) γεγονός που αποτελεί πραγματικό σκάνδαλο, δεδομένου ότι για το διάστημα Γενάρη - Απρίλη το ΝΑΤ δεν απεδόσε προς τον Ο.Ν. ούτε 1 ευρώ με αποτέλεσμα να εξανεμισθεί το αποθεματικό των 80 εκατομμυρίων ευρώ. Από την πλευρά της η αντιπροσωπεία της ΠΕΣ-ΝΑΤ έθεσε τις πάγιες θέσεις του ταξικού ναυτεργατικού κινήματος, που πλαισιώνουν το βασικό αίτημα για αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν Υγεία - Πρόνοια για όλους. Μεταξύ των άλλων απαίτησε την άμεση κάλυψη όλων των κενών θέσεων γιατρών του Ο.Ν. στον Πειραιά και τα παραρτήματα της επαρχίας και πρόβαλε την ανάγκη εκσυγχρονισμού του εξοπλισμού των υφιστάμενων εργατηρίων καθώς και την ανάγκη ίδρυσης νέων πολυ-

ιατρείων τόσο στην Αττική όσο και την επαρχία.

Στους δρόμους για αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν Υγεία και φάρμακα για όλο το λαό βγήκαν οι συνταξιούχοι, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα των Συνεργαζόμενων Συνταξιούχικών Οργανώσεων ΙΚΑ - ΕΛΤΑ - ΔΗΜΟΣΙΟΥ - ΠΕΣ/ΝΑΤ - ΟΣΕ - ΟΑΕΕ - ΟΤΑ. Στις 9 και 24 Ιούνη πραγματοποιήσαν συγκεντρώσεις στην Αθήνα και στη συνέχεια με σύνθημα «**Η Υγεία είναι κοινωνικό αγαθό**» πορεύθηκαν στο υπουργείο Υγείας, όπου προχώρησαν σε αποκλεισμό της εισόδου απαιτώντας να καταργηθεί τώρα η επιχειρηματική δραστηριότητα στα δημόσια νοσοκομεία, καθώς και οι πληρωμές ασθενών και των ασφαλιστικών ταμείων. Είναι εργαλειακές οι ευθύνες της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ αλλά και της Ν.Δ. που έχουν παραδώσει τη δημόσια υγεία στα νύχια των πολυεθνικών που αλωνίζουν στα νοσοκομεία. Η κυβέρνηση αξιοποιεί την κατάσταση αυτή για να προχωρήσει ένα βήμα παραπέρα στην ιδιωτικοποίηση της υγείας.

Εν τω μεταξύ ακόμη πιο βαθιά βάζουν το χέρι στην τσέπη, από 1-6-2010, οι ασφαλισμένοι για τις φαρμακευτικές δαπάνες, μετά την απόφαση της κυβέρνησης να προχωρήσει στην περικοπή τουλάχιστον 253 φαρμάκων και άλλων φαρμακευτικών προϊόντων, τα λεγόμενα «**Μη Υποχρεωτικά Συνταγογραφούμενα Φάρμακα**» (ΜΥΣΥΦΑ), στα οποία περιλαμβάνονται τα παυσίτονα όπως η Ασπιρίνη, το Depon, το Panadol, το Salospir, το Apotel, το σιρόπι Bisolvon, το αντισπασμωδικό Fenistil, το Lonarid, τα αντιόξινα Maalox και Simeco κ.ά.

ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΣΥΝΔΙΚΑΙΣΤΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ιδιοκτησία του Συλλόγου
Ναυτεργατικής
Συνδικαλιστικής Κίνησης
ΣΥΝΤΑΣΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Εκδότης - Υπεύθυνος
σύμφωνα με το νόμο:
ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
Περικλέους 5^Α, ΠΕΙΡΑΙΑ
Τηλ.: 210 4117578
Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΙΑ
Μπουμπουλίνας 19, Πειραιά
Τηλ.: 210 4170479
Συνδρομές
Εσωτερικού ετήσια Ευρώ 10
Εξωτερικού ετήσια Ευρώ 50

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΤΗ «Ν»
Γιαννόπουλος Ηλ. 10€
Α. Ν. 10€
Παυλάκης Γ. 50€
Σ. Σ. 40€
Ο. Α. στη μνήμη
των Γερ. Λεοτσίνη
και Στ. Σεβαστάκη 30€
Βασιλάς Π. στη μνήμη
του Γιώργου Τσιτσάλη 30€
Ξεροβασίλας Στρ. 50€
Μπουντούρης Δημ. 20€
Από τη σύνταξη
γίνεται γνωστό ότι
η ύλη του παρόντος
φύλλου έκλεισε
στις 10/7/10

Η ΣΦΟΔΡΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Τα «παπαγαλάκια» των εφοπλιστών, της κυβέρνησης, οι δυνάμεις του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού που αποτελούν πλειοψηφία στην ΠΝΟ, συνεχίζουν τον βρώμικο ρόλο της συναλλαγής, υπονομεύοντας το σύνολο των δικαιωμάτων μας και το μέλλον των παιδιών μας, κállιεργούν συγχύσεις και αποπροσανατολισμό με την θέση τους «**τα μέτρα δεν πιάνουν τους ναυτεργάτες**».

Ενώ γνωρίζουν ότι η περικοπή των επιδομάτων αδείας, δώρων Πάσχα - Χριστουγέννων (13^ο και 14^ο μισθού) στους συνταξιούχους ναυτεργάτες έγινε με την εφαρμογή του ν.3845/2010 που περιλαμβάνει το μνημόνιο συνεργασίας που υπέγραψε η κυβέρνηση με την τρoικία και σηματοδοτεί τις εργασιακές και κοινωνικοασφαλιστικές ανατροπές για όλους τους εργαζόμενους χωρίς εξαιρέσεις.

Ενώ γνωρίζουν ότι με τον νέο αντιασφαλιστικό νόμο και την ενσωμάτωση του ΝΑΤ στον νέο κοινωνικοασφαλιστικό φορέα για τους μισθωτούς, ανατρέπονται οι όροι και προϋποθέσεις της κοινωνικής ασφάλισης των ναυτεργατών με την κατάργηση του 792/78 και τις επικείμενες διατάξεις που καθορίζουν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, αυξάνοντας τα στα 60 χρόνια, δρομολογείται η διάλυση του Οίκου Ναύτης, η ληηλασία της ακίνητης περιουσίας του ΝΑΤ με οδοννητές συνέπειες για τους νέους, τους εν ενεργεία και συνταξιούχους ναυτεργάτες.

Αρνούνται την συμμετοχή των ναυτεργατών στις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της ΠΝΟ, για να χειραγωγούν συνειδήσεις μαζί με την εργοδοτική τρομοκρατία και να επιβάλλουν την ηττοπάθεια και μοιρολατρεία.

Οι δυνάμεις της ΠΕΜΕΝ, του ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ, του ΠΑΜΕ του ΚΚΕ και της ΚΝΕ αταλάντευτα πρωτοστατούν στην ενδυνάμωση του ταξικού αγώνα της εργατικής τάξης, των εργαζομένων, έρχονται σε σύγκρουση με το σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής προκαλούν ρήγματα στα σχέδια του κεφαλαίου, ενώ αντίθετα οι δυνάμεις του κεφαλαίου επιταχύνουν τις αντιδραστικές αλλαγές με αρνητικές συνέπειες όχι μόνο για τους ναυτεργάτες αλλά για το σύνολο των εργαζομένων.

Η λυσσαλέα επίθεση δυνάμεων του κεφαλαίου έφτασε να στοχοποιήσει ανοιχτά τα ταξικά ναυτεργατικά σωματεία ΠΕΜΕΝ, ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ, το Συνδικάτο Μετάλλου Πειραιά, να διαταχθεί η σύλληψη των προέδρων και των τριών σωματείων και η σύλληψη των γραμματέων των δύο πρώτων, όλοι τους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ.

Οι απεργιακές κινητοποιήσεις των ναυτεργατών στις 31 Μάη - 1 Ιούνη, στις 23 και 29 Ιούνη και 8 Ιούλη, σηματοδότησαν τις εξελίξεις, το δίκιο ξανακρίθηκε στο δρόμο του αγώνα και όχι στις αίθουσες των δικαστηρίων. Ορδομηγό η απεργία στις 29 Ιούνη, οι ναυτεργάτες και οι άλλοι

εργαζόμενοι αναμετρήθηκαν με το σύνολο των κατασταλτικών μέτρων, παλικαριάς μπήκαν στο λιμάνι του Πειραιά, σπάζοντας τον κρατικό και παρακρατικό μηχανισμό, τα πλοία παρέμειναν δεμένα και τα ελάχιστα που έφυγαν, με «το πιστόλι στον κρόταφο των πληρωμάτων», φυγαδεύτηκαν, χωρίς επιβάτες και οχήματα, από τις δυνάμεις καταστολής, τραυματίζοντας και συναδέλφους μας.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που στηρίζεται στο αντιδραστικό ΛΑΟΣ, στη Ν.Δ αλλά και τις δυνάμεις του ομορτυνισμού ηττήθηκαν.

Οι εφοπλιστές, οι ρουφιάνοι τους, οι άνθρωποι τους στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ο πολυπλόκαμος μηχανισμός της καταστολής ηττήθηκαν.

Η ΠΕΜΕΝ και ο ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ, το ταξικό κίνημα, έχουν βαθιές ριζές μέσα στους ναυτεργάτες, μάχονται χρόνια για τα δικά τους συμφέροντα. Γι' αυτό μπορούν και συγκροούνται με τα πιο σκληρά, «αμφοτwλά» συμφέροντα.

Τα καράβια δεν σταματάνε με εντολές, ούτε μόνο με την περιφρούρηση στους καταπέλτες. Η βασική δύναμη είναι τα πληρώματα, τα οποία, παρά την τρομοκρατία, αντιστέκονται και έχουν τη δική τους, αναπικατάστατη συμβολή, που θα γίνει πιο αποφασιστική το επόμενο διάστημα.

Η προσπάθεια κατάργησης του απεργιακού δικαιώματος, μέσα από τον χαρακτηρισμό των απεργιών ως παράνομων και καταχρηστικών ούτε πέρασε, ούτε θα περάσει.

Η πείρα που έχουμε αποκτήσει όλο το προηγούμενο διάστημα μέσα από τις απεργιακές κινητοποιήσεις είναι πολύτιμη, μπήκαν στη μάχη νέες δυνάμεις δείχνοντας ότι μπορούν να συστρατεύονται μέσα από τέτοιες συγκρούσεις, βγήκαν στην επιφάνεια δυσκολίες και εμπόδια που βάζουν οι πολιτικοσυνδικαλιστικές δυνάμεις του κεφαλαίου, η ίδια η ανάγκη μας φέρνει μπροστά σε νέα καθήκοντα.

Στο κενό η παγίδα των εφοπλιστών

Στην απεργιακή κινητοποίηση στις 29 Ιούνη στο λιμάνι του Πειραιά, μαζί με τους απεργούς ναυτεργάτες, εργαζόμενους που την περιφρουρούσαν στους καταπέλτες των πλοίων, παραβρέθηκε και αντιπροσωπεία της ΚΕ του ΚΚΕ με επικεφαλής την ΓΓ Αλέξα Παπαρήγα, η οποία έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Οι εργαζόμενοι που ήθελαν να ταξιδέψουν για λόγους τουριστικούς ή για τις δουλειές τους, έδειξαν σήμερα πνεύμα αλληλεγγύης και κατανόησης, ανθρωπιά και έδειξαν πολιτική πείρα, καθώς προτίμησαν να στηρίξουν την απεργία των ναυτεργατών, να μη φύγουν τα καράβια, να μείνουν στα σπία τους στη συντριπτική πλειοψηφία. Έτσι κατάφεραν να μην πέσουν στην παγίδα των εφοπλιστών που ήθελαν βία και αίμα στο λιμάνι, για να περάσουν στο λαό κλίμα τρομοκρατίας και φοβίας και να συκοφαντήσουν το λαϊκό κίνημα. Δεν υπάρχει πιο ανθρωπιστικό κίνημα από το κίνημα των εργατοπαλλήλων για δουλειά, μισθούς, Παιδεία, Υγεία, ασφάλεια στη ζωή τους, προοπτική για το μέλλον. Είναι το πιο ανθρωπιστικό και με αυτή την έννοια το πιο ουσιαστικό φιλεργατικό κίνημα».

Σημαντική συμβολή με την πολύμορφη δράση της έχει να επιδείξει η Επιτροπή Άνεργων Ναυτεργατών που συγκροτήθηκε στα πλαίσια της ΝΣΚ, επιβάλλοντας θέσεις εργασίας

και οι ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΩΝ

με ναυτεργάτες με συγκροτημένα δικαιώματα, αποτρέποντας εκβιαστικές απολύσεις λόγω απεργιών, την καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών σε εγκατελειμένους ναυτεργάτες αλλά και με την καθοριστικής σημασίας μαζική παρουσία των άνεργων ναυτεργατών στις 2 Ιούλη στα γραφεία της ΠΝΟ, επέβαλαν την έκτακτη σύγκληση της Ε.Ε που αποφάσισε απεργία στις 8 Ιούλη, ενώ δεν σταμάτησε ούτε στιγμή η πλειοψηφία της ΠΝΟ, τα «παπαγαλάκια» των εφοπλιστών και της κυβέρνησης να κállιεργούν συγχύσεις, όπως «δεν μας πιάνει το ασφαλιστικό», «εξαιρούμαστε εμείς οι εν ενεργεία» και άλλα φληναυρήματα που αυτοαποκαλύπτουν την συναλλαγή τους και αμοιβαία υποστήριξη τους, των δυνάμεων του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού, του κοινωνικού εταιρισμού, ενάντια στην ΠΕΜΕΝ-ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ, τις ταξικές δυνάμεις της ΝΣΚ, του ΠΑΜΕ.

Η περίοδος από τώρα και μέχρι το τέλος του χρόνου θα σημαδεύεται από την κλιμάκωση της επίθεσης του κεφαλαίου, κυβέρνησης, αστικών κομμάτων και κυρίως θα αρχίζει να φαίνονται στην πράξη στην ζωή της εργατικής τάξης οι σκληρές συνέπειες αυτών των πολιτικών και μέτρων. Να προετοιμαζόμαστε για ακόμα πιο σκληρούς αγώνες, να θεωρούμε βέβαιο ότι δεν θα μείνουν σε αυτά τα μέτρα.

Επιβάλλεται η ανάπτυξη ενός ισχυρού και μαζικού κινήματος αντίστασης και ανεπιθέσης, οι δυνάμεις της ΝΣΚ πρέπει να συνεχίσουν με μεγαλύτερη απαιτητικότητα τις παρεμβάσεις μέσα και έξω από τα πλοία, με εξορμήσεις και συσκέψεις σε κάθε ναυτότοπο, για την ανάδειξη της ταξικής πάλης, την ανάγκη σύγκρουσης και ρήξης με το σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής, να απεργλοβίζονται δυνάμεις από τα γρανάκια του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού, των δυνάμεων ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ που αποτελούν την πλειοψηφία στο συνδικαλιστικό κίνημα, είναι ο σταθερός σύμμαχος του κεφαλαίου, των πολιτικών δυνάμεων τους, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με δεδομένο ότι η πλουτοκρατία εντείνει την επιχείρηση τρομοκρατίας και χειραγώγησης των εργαζομένων αποκτών επιτακτική σημασία η οργάνωση στους τόπους δουλειάς με την δημιουργία και ουσιαστική λειτουργία των Επιτροπών Αγώνα. Αποτελούν αναπικατάστατα εργαλεία για την καλή γνώση κάθε χώρου εργασίας, την άμεση παρέμβαση, ενάντια στην εργοδοτική ασυδοσία.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση οι ναυτεργάτες, οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να περιορίζονται σε αμυντικές και καθημερινές διεκδικήσεις, επιβάλλεται να ισχυροποιηθεί σε πλατιότερες συνειδήσεις εργαζομένων ότι μονόδρομος από την καπιταλιστική κρίση δεν είναι η αύξηση των κερδών των μονοπωλίων, η μόνη ελπίδα διεξόδου βρίσκεται στην πρόταση για την συγκρότηση μιας μεγάλης λαϊκής συμμαχίας, ενός κοινωνικοπολιτικού Μετώπου που θα εμποδίζει την εφαρμογή των αντιλαϊκών μέτρων και θα δημιουργεί συνθήκες ρήξης και ανατροπής της πολιτικής του κεφαλαίου συνολικά.

Οι ναυτεργάτες, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, οι άνεργοι, οι συνταξιούχοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι φτωχοί αγρότες, οι λαϊκές ριζοσπαστικές δυνάμεις έχουν κάθε όφελος να πυκνώσουν τις γραμμές μιας τέτοιας συμμαχίας που μπορεί να διεκδικήσει ανάπτυξη για το λαό στο πλαίσιο της δικής του εξουσίας.

ΝΑΥΤΙΚΑ «ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ»

Νέο εφοπλιστικό έγκλημα

Ένα ακόμα σοβαρό ναυτεργατικό «ατύχημα» έγινε 02-06-10 στο Ε/Γ πλοίο «ΠΟΡΦΥΡΟΥΣΑ» στο λιμάνι των Κυθήρων, όπου κατά την καθαίρεση σωστικής βάρκας του πλοίου, που γινόταν στα πλαίσια γυμνασίου.. τραυματίστηκε πολύ σοβαρά στο κεφάλι ο 51χρονος λαστρός του πλοίου, Γιάννης Σταθάκης. Λόγω της σοβαρότητας της κατάστασής του μεταφέρθηκε με αεροσκάφος του ΕΚΑΒ στο Θριάσιο Νοσοκομείο, όπου λίγες μέρες αργότερα άφησε την τελευταία του πνοή.

Στο μεταξύ την ίδια μέρα 02-06-10 σε άμεσο κίνδυνο τέθηκε η ζωή 9 ναυτεργατών, όταν ξέσπασε πυρκαγιά στο υδροφόρο πλοίο «ΔΑΦΝΗ» της εταιρείας Υδροδοτική LTD, στο λιμάνι της Χάλκης. Πρόκειται για πλοίο υπερηλίμο έτος κατασκευής το 1965 (!) και υποστηρίχτο. Σε αυτούς τους λόγους οφείλεται, σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις και το γεγονός ότι η πυρκαγιά ξεκίνησε από τον ηλεκτρολογικό πίνακα του μηχανοστασίου.

Ναυτεργατικό μπλόκο στα γκέτο ROPAX I - ROPAX II

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Παρέμβαση ΚΚΕ στην Ε.Ε.

Την ένταση της εκμετάλλευσης των ναυτεργατών από τους ναυτιλιακούς μονοπωλιακούς ομίλους, καταγγέλλει η Ε.Ο. του ΚΚΕ με Ερώτηση που κατέθεσε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ο ναυτεργατής ευρωβουλευτής **Γιώργος Τούσσας**, με αφορμή τις κινητοποιήσεις των ναυτεργατών στα πλοία **ROPAX I** και **2** στην Κόρινθο, και ερωτά:

- Πώς τοποθετείται η Επιτροπή, σχετικά με την εκμετάλλευση των ναυτεργατών από την ιδιοκτήτρια των παραπάνω πλοίων;
- Η εταιρεία αυτή παίρνει κοινοτικές επιδοτήσεις για τα παραπάνω δρομολόγια και τα πλοία ROPAX 1 - ROPAX 2;
- Καταδικάζει η Επιτροπή αυτή την ενέργεια της εταιρείας σε βάρος των ναυτεργατών;

Στο μεταξύ, μετά από 8 μέρες αγώνα των ναυτεργατών, από το Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας εκδόθηκε Δελτίο Τύπου για να αναφέρει ότι «ανακάλυψε» τα αυτονόματα: «ότι τα πλοία **ROPAX I** και **ROPAX II** δεν είναι RORO, δηλαδή δεν είναι οχηματαγωγά, όπως μέχρι τώρα εμφανίζονταν. Είναι επιβατικά, καθώς μεταφέρουν πάνω από 12 επιβάτες.» Όμως, παρά τις διαπιστώσεις, το Υπ.Οι.Α.Ν. δεν ξεκαθαρίζεται αν θα ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματα των ναυτεργατών.

Αποθρασυμένη, η διαχειρίστρια εταιρεία της «**Adriatic Lines**», απέρριψε και τις δύο απαντώντες προσκλήσεις που της απήυεθη το Υπ.Οι.Α.Ν. για διαπραγματευτική συνάντηση, ενώ προκλητικά ο νομικός της εκπρόσωπος επιδόθηκε σε νέες δηλώσεις για την εφαρμογή του «νόμου» και της τάξης, αξιώνοντας να ενεργοποιηθεί η απόφαση του δικαστηρίου Πειραιά, που για λογαριασμό της πολυεθνικής εξέδωσε εντολή για απαγόρευση της κινητοποίησης.

Υπαναχώρηση της ΠΝΟ

Το θλιβερό ρόλο της συμβιβασμένης ηγεσίας της ΠΝΟ, επιβεβαίωσε και η απόφαση της πλειοψηφίας στην Εκτελεστική Επιτροπή, 1 Ιούνη, με την οποία - κόντρα στη θέληση των ναυτεργατών - ανέστειλε τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις ενάντια στα ανασφάλιστα επιβατηγά οχηματαγωγά πλοία ROPAX 1 και 2 στο λιμάνι της Κορίνθου. Η απόφαση για την κινητοποίηση είχε παρθεί κάτω από την αγωνιστική επιμονή των ταξικών σωματείων **ΠΕΜΕΝ - ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ** και των ίδιων των ναυτεργατών, οι οποίοι την επόμενη μέρα 2 Ιούλη επέβαλαν και την απόφαση για συμμετοχή της ΠΝΟ στην απεργία 8 Ιούλη.

Τα σωματεία **ΠΕΜΕΝ** και **ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ** ξεκαθαρίζουν ότι οι ταξικές δυνάμεις θα συμβάλουν αποφασιστικά στην προετοιμασία των ναυτεργατών για την επέκταση και κλιμάκωση των κινητοποιήσεων για:

Ίση αμοιβή για ίση εργασία με τους καλύτερους όρους και στην προκειμένη περίπτωση με βάση τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που έχουν αποσπάσει οι Έλληνες ναυτεργάτες.

Πληρώματα ασφαλισμένα στο ασφαλιστικό ταμείο της χώρας της οποίας εφαρμόζεται η ΣΣΕ, τα οποία να έχουν δημοκρατικά δικαιώματα και συνδικαλιστική εκπροσώπηση.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ και ΜΝΗΜΗΣ στον ΗΡΩΑ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΗ τον ΠΡΩΤΟΠΟΡΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΑΤΑΚΗ

Η ομιλία του Σάββα Τσιμπούλου προέδρου της ΠΕΜΕΝ και μέλους της ΚΕ του ΚΚΕ

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε πολύ τους Μακρονησιώτες αγωνιστές, την Πανελλήνια Ένωση Κρατουμένων Αγωνιστών Μακρονήσου για την τιμή που μας κάνετε να συνδιοργανώσετε με την ΠΕΜΕΝ, το ΣΤΕΦΕΝΣΟΝ και την Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων ΝΑΤ, αυτή την όμορφη εκδήλωση για να τιμήσουμε τον Κομμουνιστή Ναυτεργάτη Δημήτρη Τατάκη. Να τιμήσουμε τον αγωνιστή Καπετάνιο που δολοφονήθηκε στο κολαστήριο της Μακρονήσου από την Αστική τάξη και τα όργανα της.

Στο πρόσωπο του Δημήτρη Τατάκη τιμούμε όλους τους κομμουνιστές και τις κομμουνίστριες, τους αγωνιστές της ΕΑΜικής και Ελαστικής Αντίστασης, τους μαχητές του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας, όλους αυτούς που προσέφεραν τη ζωή και τα νιάτα τους στον αγώνα για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, για την απελευθέρωση από τα δεσμά της εκμετάλλευσης, για την σοσιαλιστική - κομμουνιστική κοινωνία.

Υποκλινόμαστε στο μεγαλείο αυτού του αγώνα και τους λέμε: Είμαστε περήφανοι.

Με την προσφορά σας, με τον ηρωισμό και τις θυσίες σας γράψατε σημαντικά κεφάλαια στην ιστορία αυτού του τόπου, στην ιστορία του Διεθνούς κομμουνιστικού, εργατικού κινήματος. Η ίδια σας η ζωή είναι ένα μάθημα που εμπνέει τις νέες γενιές, που μας εμπνέει στην πάλη που δίνουμε σήμερα, σ' αυτές τις σύνθετες συνθήκες.

Ο λαός μας πρέπει να κατανοήσει ακόμα περισσότερο ότι είναι επικίνδυνοι οι επιδοξοί αναθεωρητές, διαστρεωλωτές της ιστορίας που έγραψε ο λαός μας με το αίμα του, αυτοί που στηρίζουν τους δυνάστες, αυτοί που καλύπτουν ή δικαιολογούν την αστική τάξη που ένα τμήμα της συνεργάστηκε με και κατακτητές ή λάκισες στη Μέση Ανατολή.

Είναι και θα είναι πάντα εκτεθειμένοι αυτοί που επιχειρούν να δικαιολογήσουν τα τάγματα ασφαλείας, τους βασανιστές του λαού μας, οι αντικομμουνιστές που ξερονόμη δηλητήριο γιατί μισούν την εργατική τάξη και το κόμμα της, φοβούνται το ταξικό κίνημα, φοβούνται την ταξική πάλη που με τη γραφίδα της γράφει την ιστορία και πάει μπροστά την κοινωνική εξέλιξη.

Οι αγωνιστές είναι σεμνοί. Αλλά έχουμε το δικαίωμα να πούμε ότι εμείς βαδίζουμε στο δρόμο του Τατάκη, του Μπελογιάννη και των άλλων λαϊκών ηρώων γιατί αγαπάμε το λαό μας, γιατί πιστεύουμε στο δικό του.

Ενώ οι παραχαράκτες της ιστορίας είναι από την αντίπερα όχθη, είναι αντίπαλοι του λαού μας, είναι με τους εκμεταλλευτές του, με την αστική τάξη, με το ΝΑΤΟ, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους άλλους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς.

Οι εργαζόμενοι έχουν υποχρέωση να κρίνουν με αυστηρό κριτήριο και να βγάλουν συμπεράσματα.

Η προσεκτική εξέταση των εξελίξεων δείχνει και στον πιο διατακτικό ότι οι πολιτικές δυνάμεις που επιτίθενται στο ΚΚΕ, στο ΠΑΜΕ και στην ιστορική τους διαδρομή, είναι αυτές που χτυπάνε τα εργατικά-λαϊκά δικαιώματα, που μειώνουν τους μισθούς και τις συντάξεις, που υπονομεύουν, διαλύουν την κοινωνική Ασφάλιση και επιβάλλουν, τις πιο εκμεταλλευτικές εργασιακές σχέσεις. Είναι οι δυνάμεις που πετάνε τους Ναυτεργάτες από τα καράβια, που τους πνίγουν με την πολιτική τους που ασκείται για λογαριασμό των εφοπλιστών.

Είναι το ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ που στηρίζονται από το αντιδραστικό κατασκευασμα του ΛΑΟΣ και διευκολύνονται από τις δυνάμεις του ομοιοπαθισμού που είναι φορείς της αφεργυγότητας, της σύγχυσης, του αντικομμουνισμού.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Κάθε κομμάτι της ζωής και της δράσης του Δημήτρη Τατάκη, πολύ περισσότερο η ένταξη του στο ταξικό κίνημα και στο ΚΚΕ έχει τη δική του συνεκτικότητα.

Γεννήθηκε το 1913 στην Άνδρο. Αμέσως μόλις τελείωσε το σχολείο μπαρκάρησε και δούλεψε αρκετά χρόνια στα καράβια. Αρχικά ως δόκιμος και κατόπιν σαν αξιωματικός καταστρώματος. «Ναυτεργάτες που τον γνώρισαν και που δούλεψαν μαζί του μιλάν για την ευθύτητα του χαρακτήρα του, την απλότητα και την σεμνότητα του. Ήταν αγαπητός απ' όλο τον κόσμο.»

Τη δεκαετία του 1930, όπου ο Τατάκης έκανε τα πρώτα του βήματα στη θάλασσα, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα μετρούσε ήδη πλούσια πείρα και αγώνες. Αυτήν ακριβώς την περίοδο, από το 1936, ξεκίνησε την συνδικαλιστική, πολιτική του δράση. Η έκρηξη του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου τον βρήκε στο εξωτερικό, όπου μετείχε ενεργά στις προσπάθειες για την καλύτερη οργάνωση του Αντifaσιστικού, Εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα αλλά και την πιο αποτελεσματική οργάνωση της πάλης των ναυτεργατών στα καράβια.

Σαν ένα από τα πρώτα στελέχη της Ένωσης Ναυτιλών Αξιωματικών (της οποίας διετέλεσε και Γενικός Γραμματέας), δούλεψε ακούραστα για την ανάπτυξη και το δυνάμιμα της. Τον Μάρτη του 1943 μπήκαν οι βάσεις για τη δημιουργία της θρυλικής Ομοσπονδίας Ελληνικών Ναυτεργατικών Οργανώσεων (ΟΕΝΟ), που στο τιμόνι της ήταν η δυαδική γραμματεία, με τους κομμουνιστές Αντώνη Αμπατιέλο από τα πληρώματα και Βασίλη Μπεκάκο (πρόεδρος της ΠΕΜΕΝ) από τους αξιωματικούς.

Ο Τατάκης πρωτοστατούσε στις εξελίξεις και αναδείχθηκε μέλος της πρώτης Εκτελεστικής της Επιτροπής, εκπροσωπώντας σε αυτή τους Ναυτικούς Αξιωματικούς.

Μαζί με τους άλλους συντρόφους του πρωτοστάτησε στην υλοποίηση του συνθήματος της ΟΕΝΟ «Τα πλοία εν κινήσει», προσφέρθηκε ως εθελοντής και είχε συμβολή στην οργάνωση της απόβασης στη Νορμανδία.

Μαζί με τους άλλους συντρόφους έδωσαν τη μάχη και κατέκτησαν τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που υπέγραψε η ΟΕΝΟ η οποία προέβλεπε πολύ σημαντικές αλλαγές στις συνθήκες ζωής, δουλειάς, αμοιβής στα καράβια.

Η προσφορά της ΟΕΝΟ στον αντιφασιστικό, εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα αλλά και στον αγώνα για τα δικαιώματα των ναυτεργατών είναι ανεκτίμητη αξία, γι' αυτό αντιμετωπίστηκε εχθρικά από τους εφοπλιστές και το αστικό κράτος, την εξουσία του κεφαλαίου.

Το πέρας του πολέμου βρίσκει στην Ελλάδα δύο κόσμους σε σύ-

ΠΕΜΕΝ - ΣΤΕΦΕΝΣΟΝ
ΠΕΣ - ΝΑΤ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΑΤΑΚΗΣ
ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ
ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΗΣ

Εκδήλωση τιμής και μνήμης, αφιερωμένη στους αγωνιστές των Στρατιωτικών Φυλακών Αθηνών - Μακρονήσου (ΣΦΑ) και στον ήρωα ναυτεργάτη, τον πρωτοπόρο κομμουνιστή, ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΑΤΑΚΗ πραγματοποιήσαν τα ναυτεργατικά σωματεία ΠΕΜΕΝ - ΣΤΕΦΕΝΣΟΝ ΠΕΣ-ΝΑΤ σε συνεργασία με την Πανελλήνια Ένωση Κρατουμένων Αγωνιστών Μακρονήσου (ΠΕΚΑΜ), το Σάββατο 12-6-2010 στις 8 το βράδυ στο Μουσείο Μακρονήσου Αγίων Ασωμάτων 31, στο Θησείο.

Την εκδήλωση τίμησε πολυμελής αντιπροσωπεία του ΚΚΕ - ανάμεσά τους τα μέλη της ΚΕ Ελπίδα Παντελάκη γραμματέας της ΚΟΠ, Χρήστος Κατσιώτης από μέρους της ΚΟΑ, Γιάννης Μανουσσιανάνκης πρόεδρος του «ΣΤΕΦΕΝΣΟΝ» - ενώ παραβρισκόταν και ο ανιψιός του Δ. Τατάκη Βαγγέλης Χαζάπης. Παρόντες πλήθος αγωνιστών Μακρονησιωτών, της Εθνικής Αντίστασης και άλλων φορέων, μεταξύ των οποίων και οι: Παναγιώτης Μακρής, Διονύσης Γεωργιάτος, Κώστας Μαραγκουδάκης πρόεδρος του Ιδρύματος «Σπίτι του Αγωνιστή», Νίκος Ξουράφης πρόεδρος του ΕΚ Πειραιά και μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας του ΠΑΜΕ. Ακόμα, αντιπροσωπείες της ΠΕΑΕΑ-ΔΣΕ, της ΠΕΑΦΕ, του ΣΦΕΑ 1967-1974 κ.ά.

Χαιρετισμό απηύθυνε ο Γιάννης Επιτρόπου πρόεδρος της ΠΕΚΑΜ, μίλησαν ο Σάββας Τσιμπούλου μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ και πρόεδρος της ΠΕΜΕΝ και ο Σωτήρης Κράνης δεσμώτης Μακρονήσου. Ποιήματα απήγγειλε ο ναυτεργάτης ποιητής Αλέκος Πούλος, ενώ ο καλλιτέχνης Δημήτρης Παράσχος παρουσίασε ξυλόλυπτα με θέμα «Μορφές Αγωνιστών» και έπαιξε μουσική με φουσαρμόνικα.

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΑΝ

Αν το ξέραμε πως θα σε πνίξουν τόσο νωρίς,
θα σου φέραμε χαιρετισμούς
μαζεμένους απ' τον τελευταίο ωκεανό,
που εκστρατεύσαμε στην πλάτη του σαν σκλάβοι
για τον Κώστα, τον Γεράσιμο, τον Παντελή, τον Γιάννη.

Κι αυτοί ας βγάλουν το χαμόγελό τους επιτέλους
στον Ανατολικό Ορίζοντα
πριν του Αυγερινού το βασιλεμα
κόκκινο να το σηκώσουμε τη μέρα στους ιστούς.

Αν το ξέραμε πως θα σε πνίξουν τόσο νωρίς
θα είχαμε φροντίσει να μαζέψουμε
τις χειρονομίες του ονειρού σου
τα καπνιστήρια που σκυθρωπίσαν να στολίζαμε
τις υγρές νύχτες μας μ' αυτές να στεγνώναμε
σημάδια στους δρόμους να τις βάζαμε.

Αν το ξέραμε...
Θα είχαμε ξοδέψει τις τελευταίες ιμαδιές της οργής μας
να κλείσουμε το «πλευρικό ρήγμα»
κι ας ντύνονταν μαύρο φάντασμα η ανεργία
να κλέβει τις νύχτες σου
ρουφώντας κάθε χρωματιστή σταγόνα ονειρού.

Αν το ξέραμε πως σε διάλεξαν
θα είχαμε ετοιμάσει τους βυθούς
θεό τους να σε δεχτούν
όπως τους άλλους
που χάιδεψαν τρυφερά τη ζωή
μέρα μεσημέρι.

Τώρα που το μάθαμε
είναι αργά απουσία να σου βάλουμε.
Τα καθήκοντα μοιράστηκαν
και μαζί μας θα σ' έχουμε
στην πρύμη
στα καπνιστήρια
στην καρδιά μας.

Κι όταν συναντηθείς με τους άλλους
πες τους
ότι πλησιάζουμε το φως
του Ανατολικού Ορίζοντα νικητές.

Αλέκος Πούλος

γκρουση: από τη μια η αστική τάξη, οι κατοχικοί μηχανισμοί καταστολής (ταγματασφαλίτες, χωροφυλακή, κλπ.) και ο διεθνής ιμπεριαλισμός. Από την άλλη, το λαϊκό κίνημα που αναδείχθηκε μέσα από την εθνικοαπελευθερωτική πάλη, η εργατική τάξη και οι σύμμαχοι της, με πυρήνα το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και το ΚΚΕ.

Η ΟΕΝΟ βρέθηκε επίσης στο στόχαστρο της αστικής βίας και καταστολής, αφού, μεταξύ άλλων, θεωρούνταν υπεύθυνη από το εφοπλιστικό κεφάλαιο για το ότι, όπως έλεγαν, «το ελληνικό πλοίο απώλεσε το μοναδικό του πλεονέκτημα, το χαμηλό κόστος εκμεταλλεύσεως, που του επέτρεπε να συναγωνίζεται επιτυχώς τας ξένες ναυτιλίας». Έτσι, ενώ οι εφοπλιστές κατάφεραν να ξεπεράσουν σύντομα το προπολεμικό τονάζ, με τα 100 λίμπερτυ και τα 7 δεξαμενόπλοια που αγοράστηκαν με εγγύηση του ελληνικού κράτους και χαρίστηκαν στους εφοπλιστές, οι αγωνιστές της ΟΕΝΟ, εκείνοι που προσέφεραν τα πάντα στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα, άρχισαν τώρα να φυλακίζονται, να βασανίζονται, να εξορίζονται και να στήνονται στο εκτελεστικό απόσπασμα. Χιλιάδες μπήκαν στις μαύρες λίστες των μεταπολεμικών κυβερνήσεων και των εφοπλιστών καταδικαζόμενοι σε πολυχρονη ανεργία.

Το 1945 ο Τατάκης γύρισε στην Ελλάδα με το πλοίο «ΕΛΛΑΣ» για να απολυθεί άμεσα από τις αρχές με την δικαιολογία ότι δήθεν είχε οργανώσει στάση στο καράβι! Στη συνέχεια, από την στιγμή που απολύθηκε μέχρι και την στιγμή που πιάστηκε, σε καθεστώς ημιπαρanoiμίας, θα αφιερωθεί με συνέπεια και με όλες του τις δυνάμεις στην υπόθεση της οργάνωσης του αγώνα των ναυτιλών αξιωματικών και γενικότερα όλων των ναυτεργατών.

Το διάστημα 1946-1949 οι κομμουνιστές ναυτεργάτες συνεχίζουν την πάλη στα καράβια και στα λιμάνια, ενώ ένα τμήμα τους παίρνει το δρόμο για το βουνό, ενώνεται με τους άλλους αγωνιστές και παλεύει στο Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας κατά των αστικών δυνάμεων και των Αμερικάνων ιμπεριαλιστών.

Στις 8 Ιανουαρίου του 1948 το ΚΚΕ τέθηκε και τυπικά εκτός νόμου με τον νόμο 509, ενώ η Ασφάλεια, στις 14 του ίδιου μήνα, έκανε επιδρομή στα γραφεία της ΟΕΝΟ, διαλύοντας ουσιαστικά την οργάνωση και απαγορεύοντας την έκδοση της εφημερίδας της «Ναυτεργατική Φωνή». Πολλά κομματικά και συνδικαλιστικά στελέχη συλληφίστηκαν. Δρομολογήθηκε η Δίκη της ΟΕΝΟ.

Στο εδώλιο του έκτακτου Στρατοδικείου Αθηνών, οδηγήθηκαν τελικά 36 κατηγορούμενοι. Για τους απόντες γύρω στους 40 - μεταξύ αυτών και ο Τατάκης - η δίκη διαχωρίστηκε. Όλοι κατηγορούσαν πως επιδίωκαν την απόσπαση μέρους της ελληνικής επικράτειας σε όφελος τρίτης χώρας! Όμως, οι Αμπατιέλος, Τιμογιαννάκης, Μπεκάκος, Κολαράκης, Ορφανός και οι άλλοι σύντροφοι συγκατηγορούμενοι δεν πτοήθηκαν, δεν υπέκυψαν στην τρομοκρατία της έδρας του στρατοδικείου. Αντίθετα μετέφεραν το αγωνιστικό ήθος του κομμουνιστή και στη δικαστική αίθουσα, μετατρέποντας το εδώλιο του κατηγορούμενου σε κατηγορητήριο κατά της αστικής εξουσίας, υπερασπίζοντας αταλάντευτα το δικό των ναυτεργατών και συνολικά της εργατικής τάξης.

Η δίκη-παρωδία κατέληξε με την καταδίκη 10 κομμουνιστών-στελεχών της ΟΕΝΟ σε θάνατο, 8 σε ισόβια και άλλες μικρότερες ποινές. Την ίδια χρονιά, το 1948, ο Τατάκης πιάστηκε από τον ταξικό εχθρό και στάλθηκε εξορία, αρχικά στην Ικάρια και από εκεί, λίγους μήνες μετά, στις Στρατιωτικές Φυλακές Αθηνών, την περιβόητη ΣΦΑ στο Μακρονήσι.

Ο Τατάκης έφτασε στο Μακρονήσι στις 5 Νοεμβρίου 1948. Με το που πάτησε το πόδι του στη ΣΦΑ δέχτηκε τον πρώτο, συνήθη, κύκλο βασανιστηρίων υποδοχής των νέων κρατουμένων. Ρίχτηκε στον κλωβό της απομόνωσης και μαζί με τους υπόλοιπους «αδήλωτους» συγκροτούμενους του, πέρασε μια σειρά βασανιστηρίων, δίχως όμως να υποκύψει στη βία και τον εκβιασμό της δήλωσης.

Στις 14 Μαΐου 1949 μεταφέρθηκε στη Γενική Ασφάλεια της Αθήνας για ανάκριση. Σύντομα όμως, οι ανακριτές-βασανιστές του αντιλήφθηκαν ότι ο Τατάκης επρόκειτο για «αμετανόητο» κομμουνιστή και πως δεν επρόκειτο να λυγίσει μπροστά στην ανάκριση. Έτσι αποφάσισαν να τον στείλουν και πάλι στη Μακρόνησο για περαιτέρω... «αναμόρφωση».

Όταν στις 8 του Ιούνη 1949 έφτασε ξανά στη ΣΦΑ, οι δεσμώτες του, του επιφύλασαν ένα ιδιαίτερο μαρτύριο, σχεδιασμένο να τον εξοτρώσει, είτε ψυχικά είτε σωματικά: **την ορθοστασία μέχρι θανάτου!**

Επρόκειτο για ένα ιδιότυπο και ταυτόχρονα διεστραμμένο ανθρώπινο βασανιστήριο: ο κρατούμενος ριχνόταν αρχικά στη θάλασσα φορτωμένος με όλα τα πράγματα ως τον λαϊμό. Κατόπιν, και αφού μούσκευε μέχρι το μεδούλι, στήνονταν όρθιος, ακίνητος και αμίλητος, με δύο φρουρούς να τον επιτηρούν μέρα-νύχτα, μην επιτρέποντας του να καθίσει ούτε στιγμή ή να μιλήσει με κανέναν. Μόνο κατά τη διάρκεια του φαγητού του επιτρέπονταν να καθίσει και αυτό μόλις 5 λεπτά, αυστηρά, με το ρολόι.

Ταυτόχρονα με την σωματική κόπωση, ο κρατούμενος έπρεπε να δέχεται βουβό και όλες τις προκλήσεις, τους εξευτελισμούς, τις ύβρεις των δεσμοτών-βασανιστών του.

Το όλο μαρτύριο λάμβανε χώρα πάνω σε έναν βράχο, στην παραλιακή ακτή της ΣΦΑ, μπροστά στις σκηνές των χιλιάδων κρατουμένων της Μακρονήσου. Και αυτό, γιατί το «σπάσιμο» του αγωνιστή έπρεπε να πραγματοποιηθεί σε κοινή θέα, «προς γνώσιν και συμμόρφωσιν» όλων. Κάθε ατομικό «σπάσιμο» στόχευε στο να αποτελέσει χτύπημα, να προκαλέσει ρήγμα στην αγωνιστική διάθεση και ηθικό του συνόλου.

Ο Τατάκης όμως, βλέποντας το σχέδιο του εχθρού, ετοίμαζε ήδη το δικό του αντισχέδιο. Ήξερε πως η μάχη αυτή που καλούσαν να δώσει, δεν αφορούσε μονάχα τον εαυτό του, τη δική του τιμή και υπόσταση ως αγωνιστή-στέλεχος του ΚΚΕ, αλλά και τους χιλιάδες άλλους συντρόφους και συναγωνιστές του.

Και η πρώτη πράξη της αντίστασης επρόκειτο να λάβει χώρα από την πρώτη κιόλας μέρα. Λαμβάνοντας τα προκλήματα από το μάγειρα, συνοδεία του ίδιου του αρχιβασανιστή Κοθρά, ο Τατάκης αποφάσισε να αφήσει την απαγόρευση του καθίσματος, αναλογιζόμενος ότι, ακόμα και αυτά τα 2-3 λεπτά Εξοχούρας που θα κέρδιζε, θα του ήταν πολύτιμα ενώπι της ολόήμερης και ολονύχτιας ορθοστασίας που είχε μπροστά του και που θα μπορούσε να διαρκέσει βδομάδες.

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Απεργία στο πλοίο «Θεοφάνης Λιβανός» στην Αυστραλία υπό την καθοδήγηση της ΟΕΝΟ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ και ΜΝΗΜΗΣ στον ΗΡΩΑ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΗ τον ΠΡΩΤΟΠΟΡΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΑΤΑΚΗ

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

«**Τατάκη, το τσάι θα το πεις όρθιος**» διάταξε απειλητικά ο αρχιβασιανιστής Κοθράς.

«**Οι άνθρωποι το τσάι το πίνουν καθιστοί, Κοθρά**», απάντησε αγέρωχα ο Τατάκης, προκαλώντας το μένος του βασιανιστή του, ο οποίος έπεσε με λύσσα πάνω του, με γροθιές, κλωτσιές και βουρδουλιές.

Τα νέα του ανυπότακτου «καπετανίου» εξαπλώθηκαν γρήγορα στον καταυλισμό. Όλοι, δεσμώντες και κρατούμενοι, αδημονούσαν πλέον να δουν ποιος θα έβγαине νικήτης από αυτή τη μάχη. Η ίδια σκηνή επαναλήφθηκε την επόμενη μέρα και την μεθεπόμενη, κοκ. Ώσπου, μια μέρα, ο αλφαμίτης, βλέποντας ότι δεν ήταν δυνατό να σπάσει την αντίσταση του αγωνιστή, παραιτήθηκε πια από τον άσκοπο αγώνα. Ο Τατάκης είχε κερδίσει, επιβάλλοντας το δίλεπτο του τσαγιού. Μια μικρή, πρώτη νίκη, σε έναν αγώνα ακόμα μακρύ και δύσκολο.

Ο χρόνος περνούσε, αλλά ο «καπετανιος» δεν λύγιζε. Οι κρατούμενοι αντλούσαν κουράγιο και οι βασιανιστές του Μακρονήσου έχαναν την υπομονή τους.

«**Βάζεις στοιχήμα, Τατάκη, πώς θα υπογράψεις δήλωση**» τον ρώτησε ο Κοθράς μετά από μια βδομάδα μαρτυρίου.

«**Όχι, Κοθρά**», του απαντάει. «**Δεν βάζω στοιχήμα. Γιατί είσαι φτωχός και σε λυπάμαι. Θα χάσεις το στοιχήμα**».

Και οι μέρες έρχονται και παρέρχονται η μία μετά την άλλη, οι πόνοι γίνονται αβάσταχτοι, οι παραιτήσεις μόνιμος σύντροφος, γύρω από τους αστραγάλους σχηματίζονται δακτύλιοι από αίμα. Ο Τατάκης τραβούσε πια για το 20ήμερο. Η ψυχή παλεύει με το σώμα, τους πόνους και την κόπωση του μαρτυρίου. 30η, 31η, 32η, 33η μέρα. Η επίσημη γνώμη των γιατρών της ΣΦΑ ήταν πως κανείς δεν μπορούσε να υπερβεί εκ φύσεως τις 12-15 μέρες ενός τέτοιου μαρτυρίου. Και όμως, ο Τατάκης έμεινε όρθιος 33 ολόκληρες μέρες και νύχτες. Δεν έσπασε. Δεν υπέγραψε.

Όταν οι δήμιοι του τον ρώτησαν «γιατί το έκανες αυτό, Τατάκη;» εκείνος απάντησε:

«**Το έκανα για να αποδείξω πως όλα τα πλάνα της ανθρωπίνης αντοχής, οι αγωνιστές τα ξεπερνάνε, όταν πιστεύουν και θέλουν. Δεν υπάρχουν άπαρα φρούρια για τους κομμουνιστές!**».

Οι σύντροφοι και συναγωνιστές του στη ΣΦΑ τον χαιρέτησαν έναν «Νέο Προμηθέα».

Η πράξη όμως αυτή αναπαύθηκε και αντίστασης του Τατάκη δεν μπορούσε να μείνει ατιμώρητη. Αφού ο ταξικός εχθρός δεν κατάφερε να τον εξοντώσει ηθικά, ψυχικά και ιδεολογικά, έπρεπε να τον εξοντώσει βιολογικά. Ο «καπετανιος» οδηγήθηκε στον κλωβό της απομόνωσης με άλλους 20 συντρόφους του. Εκεί, στις 9 Ιανουαρίου 1949, οι αλφαμίτες επιχείρησαν σχεδιασμένη δολοφονική επίθεση, οπλισμένοι με

μπασμπού, λουτούς και σίδερα. Και αφού βασάνισαν άγρια τον Τατάκη επί ώρες τον άφησαν μισοπεθαμένο να τον αποτελειώσουν τα τράυματα του.

Ο Τατάκης άφησε την τελευταία του πνοή την νύχτα της 9 με 10 Ιανουαρίου 1949. Δεν είχε κλείσει τα 36 του χρόνια... αλλά δύναντο ιστορικά μια πολύ μεγάλη διαδρομή.

Απέκτησε γνώση και πείρα, συνειδητοποίησε την αναγκαιότητα της ταξικής πάλης, δημιούργησε ισχυρούς δεσμούς με τους Ναυτεργάτες, κατέκτησε την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη τους, αναδείχθηκε σε ηγετική μορφή.

Ατσάλωθηκε στις δυσκολίες, στα βασανιστήρια, έφτασε μέχρι του σημείου να διαθέτει την ίδια του τη ζωή για το δικό της τάξης του, για τα κομμουνιστικά ιδανικά, για το κόμμα του, το ΚΚΕ.

Μέσα σ' αυτή την πορεία, μέσα στις γραμμές του ΚΚΕ και του ταξικού κινήματος, με την βαθύτερη συνειδητοποίηση της αναγκαιότητας για ανυποχώρητη σύγκρουση, για την ανατροπή του εκμεταλλευτικού καθεστώτος, για την νέα σοσιαλιστική - κομμουνιστική κοινωνία, διαμορφώθηκε η προσωπικότητα του Δημήτρη Τατάκη, διαμορφώθηκαν οι προσωπικότητες των αγωνιστών που αφιέρωσαν τη ζωή τους στον ταξικό αγώνα, μέχρι το τέλος. Μέχρι το τέλος.

Αυτό είναι το βασικό για κάθε αγωνιστή.

Θέλουμε να πούμε ιδιαίτερα στους νέους και στις νέες, ότι η μελέτη, η γνώση της ιστορίας του κομμουνιστικού, του εργατικού κινήματος, είναι σημαντικός παράγοντας που εξοπλίζει, που διδάσκει και επιτρέπει να αναμετριάσαστε με τις πιο δύσκολες καταστάσεις.

Η ιστορική πείρα και η κατάρκτηση των νόμων της ταξικής πάλης σου επιτρέπει να προβλέπεις, να οργανώνεις καλά και να ελέγχεις την πορεία του αγώνα, να αξιοποιείς τα θετικά στοιχεία, να ενσωματώνεις την θετική πείρα στην καθημερινή δράση να εκτιμάς τις παραλήψεις, τα λάθη και να φροντίζεις να μην επαναληφθούν.

Μέσα σ' αυτό το δρόμο γίνεται η προσφορά μας πιο αποτελεσματική. Το τονίζουμε αυτό γιατί έχουμε πολύ δουλειά μπροστά μας, έχουμε μεγάλες υποχρεώσεις.

Η ίδια η επίθεση του κεφαλαίου, των πολιτικών και συνδικαλιστικών του εκπροσώπων επιβάλλει να δυναμώσει η προσφορά και η απαιτητικότητα του ταξικού κινήματος, των δυνάμεων που μέσα από τις γραμμές του ΠΑΜΕ υπερσπίζονται τα συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Με τη δική μας προσπάθεια μπορεί να κερδηθούν νέες δυνάμεις που προβληματίζονται και μπαίνουν στον αγώνα.

Με την δική μας προσπάθεια μπορεί να προχωρήσει η υπόθεση της οργάνωσης στους χώρους δουλειάς, να ενταχθούν νέοι εργάτες και εργάτριες στα συνδικάτα, να απελευθερωθούν από τα δεσμά του εργοδοτικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού σε όλα τα επίπεδα, από την ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ που εκπροσωπούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, μέχρι τα πρωτοβάθμια σωματεία.

Δίνουμε καθημερινά τη μάχη για κάθε πρόβλημα διαφωτίζοντας τους εργαζόμενους για τις πραγματικές αιτίες που τα δημιουργούν, για τις αιτίες της καπιταλιστικής κρίσης που σηματοδοτεί το εκμεταλλευτικό σύστημα. Έχουμε ξεκάθαρο ότι ο αγώνας μας δεν περιορίζεται στην βελτίωση των όρων πώλησης της εργατικής δύναμης αλλά ανοίγει το δρόμο για την κατάργηση της εκμετάλλευσης.

Ο αγώνας μας βάζει τις βάσεις για άλλη κοινωνία, που η εξουσία θα είναι στα χέρια της εργατικής τάξης και τα μέσα παραγωγής θα είναι περιουσία του λαού που θα τα διευθύνει σχεδιασμένα.

Σ' αυτό τον αγώνα μας διδάσκει, μας συντροφεύει, μας διαπαιδαγωγεί, η ζωή, η δράση και η θυσία του Τατάκη και των άλλων ηρωικών μορφών που ανδρώθηκαν, ατσάλωθηκαν, μεγαλούργησαν μέσα στις γραμμές του ΚΚΕ και του ταξικού κινήματος.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ του ΠΡΟΕΔΡΟΥ της ΠΕΚΑΜ ΓΙΑΝΝΗ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Χαιρετίζουμε τους ηρωικούς Ναυτεργάτες και τις Μακρονησιώτισες και τους Μακρονησιώτες.

Το Δ.Σ της ΠΕΚΑΜ και τα Ναυτεργατικά Σωματεία αποφασίσαμε να εκπληρώσουμε το χρέος μας στους δεσμώντες των ΣΦΑ Μακρονήσου, να τιμήσουμε τον Καπετάνιο μας, όπως τον αποκαλούσαμε στο Μακρονήσι, τον Κομμουνιστή Υποπλοίαρχο του Εμπορικού Ναυτικού και στέλεχος της ΟΕΝΟ Δημήτρη Τατάκη. Στο πρόσωπο του Δημήτρη Τατάκη να τιμήσουμε τον δολοφονημένο στο Μακρονήσι ΕΠΟ-Νίτη Γιώργο Σαμπατάκο, τους εκατοντάδες ακροατούς και αγωνιστές μας, τους εκατοντάδες που έχασαν τα μυαλά τους από τα Βασανιστήρια.

Στις 27 Δεκεμβρίου 1947 η Ασφάλεια του Πειραιά συνέλαβε εμένα και 71 άλλους συντρόφους. Μαζί με μας πιάστηκε και ο σύντροφος Αντώνης Αμπατιέλος. Ο σ. Αντώνης Αμπατιέλος στα Βούρα που μας πήγαν αρχικά και στη Μακρονήσο στη συνέχεια, μας διηγούνταν τους αγώνες της ΟΕΝΟ για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των Ναυτεργατών. Ανάμεσα στα ονόματα των στελεχών της ΟΕΝΟ ανέφερε συχνά τα ονόματα του συντρόφου Δημήτρη Κολιμαράκη του Βασίλη Μπεζάκου. Συχνά ανέφερε το όνομα του Δημήτρη Τατάκη και την μεγάλη προσφορά του στους αγώνες της ΟΕΝΟ. Ήταν η πρώτη φορά που άκουγα το όνομα του ήρωα Κομμουνιστή που σήμερα τιμάμε την μνήμη του.

Πριν ένα χρόνο το Δ.Σ της ΠΕΚΑΜ με καταγγέλλει που συνυπέγραψα η ΠΕΑΕΑ-ΔΣΕ, ο ΣΦΕΑ, ο Σύλλογος της Γυάρου και το Μουσείο του Αη-Στράτη, καταγγέλλωμε το Δημοτικό Συμβούλιο και τον Δήμαρχο της νήσου Τζιας γιατί νοικιάζει το νησί της Μακρονήσου σε βοσκούς, κυνηγούς και με-

λισσοκόμους και έχει μετατρέψει το νησί σε στάβλους χιλιάδων αγιοπροβάτων, αγελάδων και σε νεκροταφεία* αυτοκινήτων. Σήμερα πάνω στο νησί έχουν τοποθετηθεί μηχανισμοί μέτρησης της έντασης του ανέμου προετοιμασία για την τοποθέτηση ανεμογεννητριών, παρά την ύπαρξη των ΠΑ που απαγορεύουν την αλλαγή της χρήσης της Μακρονήσου που έχει ολόκληρη χαρακτηριστική ως ιστορικός τόπος. Εμείς οι Μακρονησιώτες και οι Μακρονησιώτισες ξέρουμε πολύ καλά ότι οι Αστικές Κυβερνήσεις θέλουν να εξαφανίσουν τα ίχνη των εγκλημάτων τους στο σώμα της Εθνικής μας Αντίστασης, των εγκλημάτων που διέπραξαν στο Μακρονήσι ενάντια στους 100.000 δεσμώντες του νησιού στην πλειοψηφία τους μέλη του ΕΑΜ και του ΚΚΕ.

Εμείς οι Μακρονησιώτες έχουμε χρέος απέναντι στους νεκρούς μας να μην επιτρέψουμε να μετατραπούν τα ποτισμένα με αίμα βράχια της Μακρονήσου σε κάβες είδους επιχειρηματικές δραστηριότητες. Θα αγωνιστούμε να παραμείνει το Μακρονήσι τόπος ιερής μνήμης ιστορικός τόπος, φάρος οδηγητής για τις νέες γενιές το 1950.

Σύντροφε Δημήτρη Τατάκη, σύντροφε Γιώργο Σαμπατάκο, 350 σύντροφοι του Α' Τάγματος που δολοφονήθηκαν το 1948, σε σας και στο Κόμμα μας το ΚΚΕ χρωστάμε ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ γιατί μας δίδαξετε να αγαπάμε την εργατική τάξη, να αγαπάμε τον Λαό μας και την πατρίδα μας, μας μάθατε να μένουμε αλύγιστοι στα Βασανιστήρια και τα εκτελεστικά αποσπάσματα, μας διδάξατε να υπερασπιζόμαστε τις ιδέες μας και την αξιοπρέπεια μας.

Μας διδάξατε να είμαστε Άνθρωποι

Τιμή και Δόξα στο Δημήτρη Τατάκη στον Γιώργο Σαμπατάκο και σ' όλους τους Νεκρούς μας. Τιμή και Δόξα στις Μακρονησιώτισες και στους Μακρονησιώτες.

ΟΜΙΛΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΜΑΚΡΟΝΗΣΙΩΤΗ ΣΩΤΗΡΗ ΚΡΑΝΙΑ

29 Φλεβάρη 1948. Ένα καρβίτι ρίχνει άγκυρα στο λιμάνι του Λαυρίου. Το φορτίο του, περίπου 180 πολιτικοί κρατούμενοι προερχόμενοι από τις φυλακές Καλαμάτας και Πύλου.

Στο Λαύριο φτάσαμε αργά το απόγευμα ενώ είχαμε ξεκινήσει από την προηγούμενη 28/2/48. Δεν πέρασε πολλή ώρα από το άραγμα του πλοίου που ένας από τη συνοδεία διάβασε ένα κατάλογο με 60 περίπου ονόματα κρατούμενων λέγοντας να ετοιμαστούν γρήγορα με τα πράγματα τους να μπουν στο καΐκι που ήταν δίπλα στο καρβίτι για να μεταφερθούν στη Μακρονήσο. Μετά από λίγη ώρα αφού έφυγε το καΐκι φώναξαν τα ονόματα και εμάς των υπολοίπων και μας είπαν πολύ προηγουμένως είμαστε έτοιμοι να φύγουμε με το καΐκι για το Μακρονήσι. Περίπου σε 20 κρατούμενους δεν φώναξαν τα ονόματα και σ' αυτούς είπαν ότι θα μεταφερθούν στη Γυάρο επειδή είχαν καταδικαστεί.

Έτσι την επόμενη ημέρα, 1 Μάρτη 1948, με το φώτισμα της μέρας μπήκαμε στο καΐκι και σε λίγη ώρα αποβιβαζόμασταν στη Μακρονήσο και στο μέρος που στρατωνιζόταν το 3ο τάγμα σκαπανέων. Όταν βγήκαμε στην ακτή, ήλθαμε αντιμέτωποι με την τραγική πραγματικότητα που είχε συντελεστεί την προηγούμενη, 29/2, και συνεχίζονταν και την επομένη, 1/3/48, στο Α Τάγμα με πολλούς νεκρούς και τραυματίες.

Σε συνέχεια μας οδήγησαν στην απέναντι πλαγιά σε στρατοπελεγμένο χώρο που είχαν μεταφέρει σπινθήκες τις οποίες σπινθήκες μόνοι μας και κατασκηνώσαμε. Ο χώρος που κατασκηνώσαμε εμείς και που στη συνέχεια μετέφεραν αρκετούς και από άλλες φυλακές λεγόταν κλωβός υποδίκων πολιτικών κρατουμένων. Δίπλα από το κάτω δεξιό μέρος του δικού μας κλωβού υπήρχε άλλος στρατοπελεγμένος κλωβός

με μεγάλες σπινθήκες που εκεί έμειναν 150 πολιτικοί εξόριστοι και εκεί βρισκόταν όλη η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία της ΕΑΜικής εθνικής αντίστασης.

Η ζωή μας στη ΣΦΑ και για λίγο διάστημα κυλούσε σχετικά ομαλά από άποψη τρομοκρατίας. Πολλές φορές αντιμετώπιζαμε έλλειψη νερού και η διατροφή μας ήταν ποσοτικά και ποιοτικά ανεπαρκής. Στο δικό μας στρατόπεδο της ΣΦΑ η τρομοκρατία με ξυλοδαρμούς άρχισε κατά τον Αύγουστο του 1948 με νυχτερινές εφοδούς από αλφαμίτες. Στην αρχή άρχιζαν από τα ακριβά αντίσκηνα και μέρα με τη μέρα (προσανατολές νύχτες) εντεινόνταν οι ξυλοδαρμοί φτάνοντας σε εγκεφαλικές διασείσεις και κατάπνοια κουταλιών. Αυτή την περίοδο αντικαταστάθηκε ο Βασιλόπουλος από τον Σούλη.

Λίγα μέτρα από τον κάτω κλωβό των κρατουμένων φαντάρον υπήρχε το στρατιωτικό ιατρείο με έναν υπάλληλο, δύο φαντάρους φοιτητές ιατρικής και δύο τρεις φαντάρους νοσοκόμους. Οι νοσοκομικοί φαντάρους όταν έρχονταν να πάρουν αρρώστους για το ιατρείο μας έβγαζαν και φωτογραφίες για να οικονομάνε το χαρτί-λίλι τους.

Κατά το τέλος του 1948 με υπόδειξη των κρατουμένων γιατρών και με γνωμάτευση του στρατιωτικού γιατρού φύγαμε 10 περίπου φυλακισμένοι για το ΣΩΤΗΡΙΑ και έπειτα στο αναρωτήριο των φυλακών ΑΒΕΡΩΦ. Το καλοκαίρι του 1949 ο μακρονησιώτης Παναγιώτης Κατούνας μου έδωσε ένα σημείωμα, έγραφε: Φύλε Σωτήρη, καταδικάστηκε σε θάνατο. Περιμένω να εκτελεστώ. Πεθαίνω τίμα για την υπόθεση του Λαού μας. Σε φιλώ Σπύρος Μουζάκης.

Με αυτά τα λόγια βάδισαν προς το θάνατο, όπως βάδισαν τη ζωή όμορφα παλικάρια χωρίς να σκονταπνούν.

Α' περίοδος
ΣΦΑ ΒΟΥΛΙΑΓ-
ΜΕΝΗΣ
Μαρτυρία
Τάσου Δανιήλ

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ - ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ

πρώτους μήνες
του 1948
ύστερα από
κοινή απόφαση
τριών υποουρ-

Η ΣΦΑ αρχικά ήταν μια φυλακή στρατιωτική ποινική, με όλα τα χαρακτηριστικά τέτοιου είδους φυλακής. Καθώς έφταναν, όμως οι αντιστασιακοί κρατούμενοι στρατιώτες, όλοι με δραστήρια συμμετοχή στον ΕΛΑΣ, τακτικό και εφεδρικό, στις ΕΑΜικές αντιστασιακές οργανώσεις (ΕΠΟΝ, ΕΑΜ, Σπουδάζουσα, Εθνική Αλληλεγγύη κλπ) επίσης οι στρατιωτικοί κομμουνιστές, υπόδικοι και κατάδικοι, από τα επιμέρους βασανιστήρια (Χαϊδάρι, ΕΣΑ κλπ) η εικόνα διαρκώς άλλαζε. Οι κομμουνιστές οργανωμένοι παίρναν στα χέρια τους τις τύχες των κρατουμένων. Όλες τις παρεχόμενες υπηρεσίες τις χαρακτήριζε ανιδιοτέλεια, επρόκειτο για πολιτικές προσφορές στον αγώνα. Οι θαλαμάρχες, οι μάγειροι, οι καθαριστές ήταν πολιτικοί κρατούμενοι. Έλειψε το πορνό, το οινόπνευμα, το καφενείο και προπαντός το χασίσι. Δημιουργήθηκε πολιτισμός, διαλέξεις, σχολεία, αθλητισμός, θέατρο. Δύο πολιτισμοί, δύο νοοτροπίες, δύο ιδεολογίες, συγκρούονται σκληρά - η κατεστημένη αστική των νταήδων και της διαφθοράς και η αγωνιστική προλεταριακή κομμουνιστική του πολιτισμού και της ψυχικής

ανάτασης. Μερικοί ποινικοί ήρθαν μαζί μας. Από τους 4 θαλάμους οι πολιτικοί πήραν τους 3.

**Β' περίοδος
ΣΦΑ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ
Μαρτυρία Τάσου Δανιήλ,
από το βιβλίο: ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΤΟΠΟΣ**

Οι στρατιωτικοί δεσμοφύλακες έπιζαν βέβαια ότι όλα αυτά θα αλλάξουν με τη μεταφορά της φυλακής στον απομονωμένο ξερόβραχο του μαρτυρίου, τη Μακρονήσο. Η διοίκηση στην αρχή τηρούσε την τακτική του μαστίγιου και του καρότου. Η τακτική του μαστίγιου (βία και τρομοκρατία) ασκούσαν ανεπίσημα από τους τραμπούκους ποινικούς (ελάχιστα άτομα) από τους παρακρατικούς και τους ΜΑΥ-δες, όχι από την κανονική φρουρά.

**Γ' περίοδος
ΣΦΑ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ
ΣΦΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ
Μαρτυρία Δημήτρη Τσιμπουκίδη**

Το υπαίθριο στρατόπεδο πολιτικών κρατουμένων στην ΣΦΑ, που ήταν μόνο ένα τμήμα του γενικού καταυλισμού της Μακρονήσου, άρχισε συστηματικά να λειτουργεί τους

γείων (Στρατιωτικών, Εσωτερικών και Δικαιοσύνης) λίγο μετά τα αιματηρά γεγονότα, που έγιναν στο Α' Τάγμα Σκαπανέων το Φλεβάρη-1η Μάρτη του 1948

**Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΣΤΗ ΣΦΑ
Μαρτυρία Παντελή Λιάτσου**

Στο τέλος Σεπτεμβρίου του 1948 με πήγαν στη ΣΦΑ κατηγορούμενο για ανθρωποκτονία. Διοικητής ήταν ο Θωμάς Σούλης και με παρέδωσε στον αρχιβασιανιστή ο οποίος με έβαλε στην απομόνωση και με κρατούσε όρθιο συνεχώς. Με χτυπούσαν με ξύλα και με σιδερόβεργες συνέχεια, με έριχναν στη θάλασσα και όταν έχανα τις αισθήσεις μου, μου έριχναν νερό στις πλάτες. Συνέχεια και γύρω στο στρατόπεγγο και σε απόσταση ο ένας από τον άλλον 50 η 80 μέτρα ήταν και άλλοι αγωνιστές, όπως ο Κ. Γέμελος και Τσιρογιάννης, Αδάμης Αδαμόπουλος, Μάνογλου, Τατάκης και πολλοί άλλοι αγωνιστές. Απέναντι ήταν το σύρμα που είχαν κρατούμενους τους καθαρεθέντες μόνιμους αξιωματικούς, οι οποίοι είχαν ενταχθεί στον ΕΛΑΣ και πολέμησαν τους κατακτητές. Ήταν οι στρατηγοί Σαράφης, Μάντακας, Αυγερόπουλος και Μουστεράκης.

ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ Προκλητική έφοδος του ΣΔΟΕ στα γραφεία της ΠΝΟ

Καταδικάζουμε την απροκάλυπτη κρατική παρέμβαση στη λειτουργία των συνδικαλιστικών ενώσεων, όπως του ΣΔΟΕ στα γραφεία της ΠΝΟ, στην προσπάθεια τους εφοπλιστές - κυβερνηση και πολιτικές δυνάμεις που υπερασπίζονται το κεφάλαιο να εκβιάσουν, να τρομοκρατήσουν, να χτυπήσουν την οργάνωση και αντίδραση στα σχέδια τους.

Είναι πρόκληση και κατάπτωση να υπάρχουν πάνω από 10 χιλιάδες υπεράκτιες εταιρείες (OFF SHORE) στη χώρα μας που φιγουράρουν πρώτοι στη λίστα οι εφοπλιστές.

Είναι πρόκληση να ισχύει ο Ν.2687/1953 περί προστασίας κεφαλαίων προερχόμενα από το εξωτερικό και να μην ελέγχονται.

Είναι πρόκληση να απολαμβάνουν προνομίων τα ναυτικά πρακτορεία - σύγχρονα δουλεμπορικά κέντρα - και θεσμοθετημένα να μην ελέγχονται με δισεκατομμύρια τζιρό από την «μιαύρη» - ανασφάλιστη εργασία.

Τον έλεγχο τον κάνουν οι εργαζόμενοι στα σωματεία τους και όχι το κράτος και το κεφάλαιο, τονίζουν σε δελτίο τύπου τα σωματεία ΠΕΜΕΝ - ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ και προσθέτουν: Θα υπερασπίσουμε και θα περιφρουρήσουμε τα συνδικαλιστικά όργανα και ελευθερίες με ασπίδα τους ναυτεργάτες, τους εργαζόμενους.

Απαιτούν κατάργηση κάθε περιορισμού στα ναύλα!

Ούτε δύο 24ωρα δεν πρόλαβαν να περάσουν από την πρωτοφανή επίθεση τρομοκρατίας και συκοφάντησης με την οποία κόμματα και ΜΜΕ του κεφαλαίου προσπάθησαν να εμποδίσουν τον αγώνα των ναυτεργατών και ήρθαν οι ίδιοι οι εφοπλιστές να επιβεβαιώσουν πόσο επιτακτικό είναι αυτός ο αγώνας να δυναμώσει και να γίνει υπόθεση όλου του λαού.

Έτσι, η Ένωση Επιχειρήσεων Ακτοπλοϊας και τρεις ναυτιλιακές εταιρείες κατέθεσαν προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας ζητώντας την κατάργηση κάθε απόφασης που επιβάλλει το ανώτατο πλαφόν στα ναύλα. Στραγγίζονται στην Ευρωπαϊκή Συνθήκη, στους Κανονισμούς της ΕΕ και αποφάσεις των Ευρωπαϊκών δικαστηρίων, χαρακτηρίζουν «ανεπίτρεπτο περιορισμό στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών» τον καθορισμό των ναύλων.

Κι όλα αυτά την ώρα, που μόνο από το 2001 τα ακτοπλοϊκά εισιτήρια έχουν αυξηθεί κατά 400%. Τώρα οι εφοπλιστές απαιτούν και την κατάργηση του πλαφόν που ισχύει για τα εισιτήρια της οικονομικής θέσης και τα ναύλα των οχημάτων για να προχωρήσουν σε νέες αυξήσεις.

Εξωτερικοί συνεργάτες της «τρόικα» η ΓΣΕΕ και η ΠΝΟ

Για τις ανατροπές στο ασφαλιστικό η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, διά του προέδρου της Γ. Παναγόπουλου, ζήτησε «να αποφευχθεί η βίαιη προσαρμογή των ρυθμίσεων» και «να μη θιγούν από τις αλλαγές οι εργαζόμενοι πριν την 1/1/1983». Δηλαδή, να γίνουν λάου-λάου οι ανατροπές για να περάσουν ευκολότερα τα μέτρα που έχει ανάγκη το κεφάλαιο.

Για τα εργασιακά, η ΓΣΕΕ ζήτησε να μη νομοθετήσει η κυβέρνηση το τριετές πάγωμα των μισθών, αλλά να αφηθεί να συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις για την Εθνική Σύμβαση Εργασίας, όπου η ΓΣΕΕ ζητάει αύξηση γύρω στο 1%, όσο δηλαδή υπολογίζει το μέσο πληθωρισμό της ΕΕ!

Ακόμα πιο καθαρά φαίνεται ο ρόλος του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού από την απόφαση της πλειοψηφίας της ΠΝΟ να μη συμμετάσχει στην απεργία 29 Ιούνη και την υπονομευτική τακτική της σε όσες απεργίες αναγκάστηκε να συμμετάσχει, όπως στις 8 Ιούλη, διαδίδοντας ψέματα ότι τα νέα μέτρα δεν αφορούν τους ναυτεργάτες (!)

Έληξε η λαχειοφόρος του ΠΑΜΕ

Ολοκληρώθηκε με επιτυχία η λαχειοφόρος για την οικονομική ενίσχυση του ΠΑΜΕ. Ο αριθμός που κερδίζει με βάση την κλήρωση του λαϊκού λαχείου την 6^η Ιούλη 2010 είναι ο **29095** και ανήκει στους λαχόνους που πήρε το Σωματείο Ιδιωτικών Υπαλλήλων Αθηνών.

Η Ε.Γ. του ΠΑΜΕ ευχαριστεί όλους τους εργαζόμενους, τους νεολαίους, τους μετανάστες, τους συνταξιούχους για την συμβολή τους στην οικονομική ενίσχυση του ΠΑΜΕ, που είναι απαραίτητος όρος για την συνέχιση της πρωτοπόρας και πολυμορφης δράσης που για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Καθώς και για την ουσιαστική συμβολή τους για την επιτυχία του **16ου Συνεδρίου** της ΠΣΟ, που έχουμε αναλάβει τη διοργάνωσή του και χρειάζεται οικονομική στήριξη.

«Ένα τραγούδι για τον αγώνα»

Με σύνθημα «ένα τραγούδι για τον αγώνα» εργατοϋπάλληλοι, νέοι, μετανάστες, γυναίκες, αυτοασφαχολούμενοι μαζί με τις οικογένειές τους αντάμωσαν την Τρίτη 6 του Ιούλη με τα συνδικάτα τους και άλλους μαζικούς φορείς στις **7 μ.μ.** στο **Σύνταγμα** στη συναυλία - συγκέντρωση που συνδιοργάνωσαν το ΠΑΜΕ, ο Πανελλήνιος Μουσικός Σύλλογος και το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών με τη συμμετοχή δεκάδων καλλιτεχνών. Προέκυψε για ένα σημαντικό βήμα αγωνιστικής κλιμάκωσης, ενταγμένο στην πολύμηνη και πολύμορφη δράση των ταξικών δυνάμεων για την οργάνωση της απεργίας των εργαζομένων.

«Ο εχθρός λαός» από το ΠΑΜΕ

Οι εργαζόμενοι, μέλη του ΠΑΜΕ, μεταξύ των άλλων αγωνιστικών προσδοκιών και δράσεών τους, υψώνουν το ανάστημα της ποιότητας της σκέψης, της μετάδοσης της γνώσης, της διατήρησης της παράδοσης, των ηθών και των εθίμων μας, δημιουργώντας μια θεατρική ομάδα, που 13 Ιούνη ανέβασε στο Αττικό Άλσος, το έργο «**Ο εχθρός λαός**». Ένα έργο επίκαιρο και διαχρονικό, ιδιαίτερα σήμερα που: «**Όνειρα χίλια μέσα στο κεφάλι τους τ' αποθηκεύανε στο προσκεφάλι τους. Χρόνια καλύτερα ελπίζανε να 'ρθούνε το σήμερα οι ληστές δεν χτυμούνε**».

ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΛΑΪΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΠΛΟΙΑ - ΛΙΜΑΝΙΑ - ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

Μαραζώνει η ναυπηγοεπισκευή

Τι γίνεται στα ναυπηγεία, στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος; Έχουμε μια μίζερη, πολύ επικίνδυνη κατάσταση. Ναυπηγεία παραδομένα στο κεφάλαιο, στα χέρια ντόπιων και ξένων επιχειρηματικών ομίλων, που ξεζουμίζουν τους εργαζόμενους οδηγώντας σε πορεία απαξίωσης μια σημαντική υποδομή και χιλιάδες εργαζόμενους, κατόχους μιας σπουδαίας τεχνολογίας, μιας αναπαραγωγικής πείρας, σημαντική βάση για την ανάπτυξη αυτού του νεοεργατικού κλάδου για το καλό του λαού μας.

Η ιδιωτικοποίηση, η παράδοση των ναυπηγείων Σκαραμαγκά στην κοινοπραξία της "Abu Dhabi Mar" και της "Thussen Krup", στην κοινοπραξία των Αραβικών και Γερμανικών μονοπωλιακών ομίλων είναι καταστροφική για τους εργαζόμενους, υπονομεύει κυριαρχικά δικαιώματα, το μέλλον της γλώσσας παραγωγής. Απαξιώνουν τη Ζώνη, βασανίζουν χιλιάδες μεταλλεργάτες που τους καταδικάζουν στη χρόνια ανεργία.

Οι Έλληνες εφοπλιστές, που αρμέγουν την ελληνική οικονομία και ληστεύουν το μόχθο χιλιάδων εργαζομένων ναυπηγών στην τελευταία δεκαετία περίπου δούμισαν χιλιάδες καράβια στα ασιατικά και σε άλλα ναυπηγεία, καταβάλλοντας μισθικά ποσά, καταβάλλοντας πάνω από εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια δολάρια, επιλέγοντας τα ελληνικά ναυπηγεία για να κτίσουν μόνο δύο επιβατηγά - οχηματαγωγά πλοία!

Αυτή είναι η κατάσταση που διαμορφώνει η καπιταλιστική ανάπτυξη, ο καταμερισμός που έχει καθοριστεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με την συνενοχή των ελληνικών αστικών κομμάτων.

Λιμάνια στα χέρια των πολυεθνικών

Στο λιμάνι του Πειραιά, στο μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας, γίνεται ένα ακόμα μεγάλο έγκλημα. ΠΑΣΟΚ και ΝΔ το παρέδωσαν στην κινεζική πολυεθνική COSCO, που κερδίζει ήδη και προσδοκά να κερδίσει τεράστια κέρδη.

Μιλάμε για υποδομή που δημιουργήθηκε με το μόχθο και τα χρήματα του ελληνικού λαού, με το μόχθο εκατοντάδων λιμενεργατών που δέχονται μια συντονισμένη επίθεση με σκοπό την κατάργηση κάθε δικαιώματος και βέλοπον της μαζικής αντίστασης από εργαζόμενους σε εργολάβους, με άθλιες αμοιβές και τις πιο αντερνατικές εργασιακές σχέσεις.

Δεν σταματάνε εδώ. Παραδίδουν τα πάντα στο μεγάλο κεφάλαιο και καλλιεργούν ψεύτικες προσδοκίες. Το Πρόγραμμα επενδύσεων του ΟΛΠ Ανώνυμη Εταιρεία και το λεγόμενο αναπτυξιακό σχέδιο για τον Πειραιά, αποτελούν κρίκοι στην αλυσίδα της καπιταλιστικής ανάπτυξης που έχει κριτήριο το κέρδος των πολυεθνικών, το κέρδος των εφοπλιστών και των άλλων καπιταλιστών που ρουφάνε το αίμα του λαού μας.

Με αυτό το κριτήριο δουλίζουν για τη μετατροπή της χώρας μας σε διεθνές κέντρο

μεταφορών - εμπορίου - ενέργειας, τη μετατροπή της Αττικής σε κέντρο χρηματοπιστωτικών, ναυτιλιακών υπηρεσιών, και του Πειραιά σε κέντρο μεταφοράς και διαμετακόμισης εμπορευματοκιβωτίων, για την προώθηση κινεζικών και άλλων εμπορευμάτων στην Ευρώπη, στην Αφρική, στη Μέση Ανατολή, στα Βαλκάνια.

Αλλάζουν τη χρήση των χώρων του λιμανιού, σχεδιάζουν μεγάλα ξενοδοχεία, προετοιμάζουν νέους ντόκους για να γίνει ο Πειραιάς αφερτηρία κρουαζιερόπλοιων που θα κινούνται με πληρώματα σκλάβους, στα πλαίσια της πολιτικής της απελευθέρωσης του Καμποτάζ, της κατάργησης κάθε ελέγχου. Αυτή την ανάπτυξη διαφημίζει το ΠΑΣΟΚ, μαζί με την πλουτοκρατία, για να ηγλωβίσουν την εργατική τάξη, να κοροϊδέψουν τους μικρούς επαγγελματίες.

Η πολυεθνική COSCO και τα άλλα μεγαθήρια, μαζί με τους εφοπλιστές και τους άλλους επιχειρηματίες δεν επενδύουν για την ψυχή της μάνας τους, επενδύουν να αυξήσουν τα κέρδη τους, με καθεστώς ισοπέδωσης των μισθών, των εργασιακών, ασφαλιστικών δικαιωμάτων, αξιοποιώντας τη χώρα μας για την προώθηση των συμφερόντων τους στην ευρύτερη περιοχή, δίνοντας τη μάχη στον ενδοκαπιταλιστικό ανταγωνισμό.

Προδιαγεγραμμένες αντιλαϊκές τάσεις

Οι τάσεις είναι προδιαγεγραμμένες. Οι θέσεις εργασίας είναι μετρημένες και θα μειώνονται συνεχώς στα καράβια, στα ναυπηγεία, στο λιμάνι. Οι δρόμοι που κινείται το χρήμα είναι καθορισμένοι, ανάμεσα στα κρουαζιερόπλοια και στα ξενοδοχειακά συγκροτήματα με τα οποία οι Τουρ οργερατοί έχουν συνάψει συμβάσεις. Τα μικρά μαγαζιά, οι μικρές βιοτεχνίες, οι επαγγελματίες που κινούνται αυτά τα χρόνια με το λιμάνι, θα μπουόνε σε μεγάλη περιπέτεια.

Οι δουλειές, οι υπηρεσίες, η αποθήκευση, η συσκευασία θα συγκεντρωθούν σε λίγα χέρια, οι αυτοκινητιστές θα χάσουν εδαφός, τα εμπορευματοκιβώτια θα μεταφερθούν στο εμπορευματοκέντρο του Θριασίου με το τρένο.

Η μόνδα που ετοιμάζει ο ΟΛΠ με την COSCO, με τη Δεξαμενή για τις επισκευές των πλοίων της πολυεθνικής όχι μόνο δεν λύνει το πρόβλημα αλλά προδίδει τις επικίνδυνες στοχεύσεις για αλλαγή χρήσης των χώρων, ακόμα μεγαλύτερη συρρίκνωση, μέχρι και διάλυση της Ζώνης, χτυπώντας ακόμα περισσότερο τους μεταλλεργάτες και τους μικρούς αυτοαπασχολούμενους.

Πρέπει να σημάνε συναγερμός, να εμποδιστούν τα αντερνατικά σχέδια, να αναμετρηθούν με αυτόν, τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης που υπηρετεί τα συμφέροντα των λίγων.

Αυτό το σχέδιο δεν εγγυάται τίποτα για τους εργαζόμενους του Πειραιά. Δεν εξασφαλίζει το δικαίωμα στην πλήρη-σταθερή εργασία, δεν εξασφαλίζει σύγχρονα κοινωνικά - ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα σε αντιστοιχία με τις δυνατότητες που διαμορφώνει ο παραγόμενος πλούτος, η παραγωγικότητα της εργασίας, η ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας. Δεν εξασφαλίζει τακτικές, ασφαλείς, φτηνές θαλάσσιες συγκοινωνίες, λιμάνια, Ναυπηγεία στην υπηρεσία των λαϊκών συμφερόντων.

Όσο η εξουσία θα είναι στα χέρια του κεφαλαίου, όσο τα πλοία, τα λιμάνια, τα ναυπηγεία, γενικότερα τα μέσα παραγωγής, θα είναι στα χέρια των εφοπλιστών και των άλλων καπιταλιστών, όσο η ανάπτυξη

της οικονομίας θα έχει κριτήριο το κέρδος, η ζωή των ναυτεργατών, των μεταλλεργατών, των εργαζομένων στα λιμάνια, η ζωή των εργατικών - λαϊκών οικογενειών θα χειροτερεύει. Αυτή είναι η πραγματικότητα που είναι ανάγκη να συνειδητοποιηθεί και από τους πιο διστακτικούς.

Απαιτούνται ριζικές αλλαγές

Η ικανοποίηση των αναγκών των ναυτεργατών, των λιμενεργατών, των μεταλλεργατών, η ικανοποίηση, συνολικά των λαϊκών αναγκών απαιτεί ριζικές αλλαγές, απαιτεί να περάσει η εξουσία στα χέρια του λαού μας, ο πλούτος στα χέρια αυτών που τον παράγουν, να γίνουν τα πλοία, τα ναυπηγεία, τα λιμάνια, γενικότερα τα μέσα παραγωγής λαϊκή περιουσία, να στηριχθεί η ανάπτυξη στον κεντρικό σχεδιασμό που θα εκφράζεται σε κλαδικό και περιφερειακό επίπεδο.

Να οργανωθεί εργατικός - κοινωνικός έλεγχος μέσα από τον οποίο θα συμμετέχουν οι εργαζόμενοι, οι λαϊκοί φορείς στην οικόδομη της νέας κοινωνίας.

Γι' αυτό παλεύει το ΚΚΕ δίνοντας σκληρό αγώνα για όλα τα προβλήματα των εργαζομένων. Σ' αυτόν το δρόμο ανάπτυξης που κουμάνο θα κάνει ο λαός μπορούν τα ναυπηγεία, οργανωμένα σε ενιαίο - δημοκρατικό φορέα, να συμβάλλουν σχεδιασμένα στην κατασκευή σύγχρονων πλοίων, στην επισκευή και στη συντήρηση των καραβιών, επεκτείνοντας τη δραστηριότητά τους γενικότερα στις μεταφορές, σε κάλυψη αναγκών της Εθνικής Αμυνας.

Σ' αυτόν το δρόμο ανάπτυξης μπορούμε να έχουμε σύγχρονα αξιόπλοια, ασφαλή ακτοπλοϊκά πλοία, εξασφαλίζοντας την απρόσκοπτη συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση όλων των νησιών, με φτηνό εισιτήριο. Ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες, τουριστικά πλοία που θα δώσουν ώθηση, πρώτα απ' όλα, στο λαϊκό τουρισμό, θα συμβάλλουν στην αξιοποίηση της φυσικής ομορφιάς και της πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου μας, στην αναβάθμιση των νησιών αλλά και των παραθαλάσσιων περιοχών της ηπειρωτικής Ελλάδας.

Ικανοποίηση των μεταφορικών αναγκών της χώρας σε καύσιμα, σε εμπορεύματα στα πλαίσια νέων οικονομικών σχέσεων με άλλα κράτη, στη βάση του αμοιβαίου οφέλους, αξιοποίηση των δυνατοτήτων συμμετοχής των πομπομένων πλοίων στις διεθνείς μεταφορές. Σ' αυτόν το δρόμο ανάπτυξης μπορεί να εξασφαλιστεί η δικαίωμα στην πλήρη-σταθερή εργασία, σύγχρονα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, την επαγγελματική εκπαίδευση και μετεκπαίδευση, δωρεάν.

Σ' αυτόν το δρόμο ανάπτυξης μπορούν να αναβαθμιστούν οι κανόνες προστασίας της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα, να παρθούν μέτρα ουσιαστικής προστασίας της Υγείας, της ασφάλειας και της ζωής των εργαζομένων, να αποκτήσει άλλη θέση στη ζωή τους ο ελεύθερος χρόνος, η ψυχαγωγία, η εκούραση, ο λαϊκός πολιτισμός.

Αυτή είναι η προοπτική της πάλης μας, αυτό πρέπει να κτίσουμε με κόπο, με αυτοθυσία, σε ρήξη με το εκμεταλλευτικό καθεστώς.

«ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ» φέρνει νέους φόρους και ιδιωτικοποιήσεις

Με την ψήφο της κυβερνητικής πλειοψηφίας 1 Ιούνη στη Βουλή, ο «Καλλικράτης» αποτελεί πλέον νόμο του κράτους. Στην αντιδραστική φιλοσοφία και το αντιλαϊκό περιεχόμενο της μεταρρύθμισης του ΠΑΣΟΚ συνείσχαν οι διοικήσεις της ΚΕΔΚΕ και της ΕΝΑΕ καθώς και τα κόμματα ΝΔ - ΛΑ.Ο.Σ. - ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, ανεξάρτητα από τη μετέπειτα στάση τους για ψηφοθηρικούς λόγους.

Αντίθεση και ανυπακοή στο σχέδιο «Καλλικράτης», πρότεται το ΚΚΕ καταθέτοντας παράλληλα την θέση του για λαϊκές δομές διοίκησης και διεύθυνσης σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο που θα έχουν ως θεμέλιό τους την κοινωνική ιδιοκτησία στα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, τον κεντρικό σχεδιασμό και το λαϊκό έλεγχο από τα πάνω προς τα κάτω.

Ο «Καλλικράτης», όπως η ίδια η κυβέρνηση ομολογεί, γίνεται γιατί αυτό επιτάσσει η Ε.Ε. με τη Συνθήκη της Λισαβόνας και το πρόγραμμα σταθερότητας για την αντιμετώπιση της κρίσης. Ταυτόχρονα, είναι ενταγμένος στο πλαίσιο των όρων και των προϋποθέσεων του μνημονίου, που υπέγραψε η ελληνική κυβέρνηση με την Κομισιόν, το ΔΝΤ και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Είναι γεγονός ότι η νέα διοικητική δομή θα δώσει ώθηση στην καπιταλιστική ανάπτυξη, θα ανοίξει νέους «δρόμους» για να γίνουν επενδύσεις σε νέους τομείς (πρόσθια ανάπτυξη) με καλύτερους όρους για τους επιχειρηματίες. Ακόμα, δημιουργεί το έδαφος, τη μεγάλη αγορά, για επενδύσεις ισχυρών επιχειρηματικών ομίλων.

Η κυβέρνηση έχει ξεκαθαρίσει ότι ο «Καλλικράτης» φέρνει ανεργία. Οι νέοι οργανισμοί ΟΤΑ που θα δημιουργηθούν καθώς και οι συγχωνεύσεις των νομικών προσώπων και των επιχειρήσεων των σημερινών δήμων στέλνουν στην ανεργία χιλιάδες συμβασιούχους ορισμένου ή αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου, όπως και μόνιμους των οποίων η σημερινή θέση θα καταργηθεί.

Τέλος, κατακεραματίζει και υποβαθμίζει υπηρεσίες νεοεργατικής κοινωνικής σημασίας (Παιδεία, Υγεία - Πρόνοια κ.λπ.) που θα περάσουν στους ΟΤΑ, ώστε εντελώς απαξιωμένες να παραδοθούν στη λεγόμενη ιδιωτική πρωτοβουλία, για να μεταλλαχθούν σε κερδοφόρες μπιζνες.

Οι αντιδράσεις των υπόλοιπων κομμάτων, ΝΔ - ΛΑ.Ο.Σ. - ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, που αναφέρονται είτε στην προχειρότητα στο σχεδιασμό, είτε στις κομματικές σκοπιμότητες, είναι άσφαρες αλλά και καιροσκοπικές. Επιδιώκουν να τρυπήσουν τη λαϊκή δυσφρόσκη, παρότι είναι φορείς της ίδιας πολιτικής, επί της ουσίας.

Η μάχη των τοπικών και περιφερειακών εκλογών του Νοέμβρη 2010 παίρνει, από τα ίδια τα πράγματα και ακόμα περισσότερο από ό,τι παλιότερα, λόγω των εξελίξεων τον τελευταίο χρόνο με την οικονομική καπιταλιστική κρίση, γενικό χαρακτήρα πολιτικής αναμέτρησης. Δεν έχει καμιά βάση ο διαχωρισμός των προβλημάτων σε προβλήματα στο χώρο εργασίας και προβλήματα στο χώρο κατοικίας, στο χώρο σπουδών. Τα λεγόμενα τοπικά προβλήματα είναι απόρροια των γενικών.

Το Νοέμβρη του 2010 οι εργαζόμενοι της χώρας μας, έχουν την ευκαιρία να μετατρέψουν την εκλογική μάχη για τις τοπικές και περιφερειακές διοικήσεις του κράτους σε εργατικό απεργιακό αγώνα. Μαζικά να πάνε να ψηφίσουν και μπροστά στις κάλπες να σκεφτούν συνολικά την κατάσταση και τα προβλήματα που βιώνουν. Να αναλογιστούν ότι ψηφίζοντας ΠΑΣΟΚ και ΝΔ εγκωμονούν το δικαίωμα να υποστηρίξουν τα κόμματα αυτά ότι ο λαός συμφωνεί με τα βάρβαρα μέτρα «εξόδου από την κρίση», ότι ο λαός εθελοντικά δέχεται νέες θυσίες.

Τους συνδυασμούς του ΚΚΕ μπορεί να πρότεται να τους στηρίξει και να τους βοηθήσει και να τους γνωρίσουν ότι υπερασπιζόμενοι τα συμφέροντα των εργαζομένων λαού από την κερδοφορία των μονοπωλίων, από τους πολιτικούς τους εκπροσώπους, ανεξάρτητα αν έχουν διαφορές μαζί σε ορισμένα, περισοότερα ή λιγότερα, ζητήματα. Στα ψηφοδέλτια του ΚΚΕ θα μετέχουν μέλη, φίλοι και συνεργαζόμενοι που μπορούν να ανταποκριθούν στη συνθετότητα της εκλογικής μάχης και στα αυριανά καθήκοντα μετά την εκλογή τους.

«ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ»

Υποψήφιοι Περιφερειάρχες

ΑΤΤΙΚΗΣ:

Παφίλης Θανάσης

ΚΕΝΤΡ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ:

Κωνσταντίνος Θεοδόσης

ΑΝ. ΣΤΕΡΕΑΣ - ΕΥΒΟΙΑΣ:

Μαρίνος Γιώργος

ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ:

Μπούτας Βαγγέλης

ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ:

Τσάκωνας Αντώνης

ΑΝ. ΜΑΚΕΔ. - ΘΡΑΚΗΣ:

Τρέλλης Χρήστος

ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ:

Καραθανασόπουλος Νίκος

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ:

Γόντικας Νίκος

ΗΠΕΙΡΟΥ:

Κωσταντίης Κώστας

ΙΟΝΙΟΥ:

Γουλιές Θόδωρος

ΚΡΗΤΗΣ:

Ορφανός Στέλιος

ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ:

Κόρακας Στρατής

ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ:

Καφαντάρη Λίλα

Νέοι κίνδυνοι για τους λαούς της Μεσογείου

Άγρια δολοφονική επίθεση του ισραηλινού στρατού ενάντια στη νηιοπομπή αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό, σημειώθηκε τη νύχτα της Κυριακής προς Δευτέρα 31 Μάρ, με αποτέλεσμα να υπάρχουν εννέα νεκροί και δεκάδες τραυματίες. Η προκλητική στρατιωτική δράση του ισραηλινού κράτους στηρίζεται και πριμοδοτείται σταθερά από τις ΗΠΑ, την ΕΕ και τους άλλους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς. Ευθύνες έχουν και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, που όχι μόνο ανέχθηκαν την ισραηλινή επιθετικότητα, αλλά υπερέψαν συμφωνίες στρατιωτικής συνεργασίας διοργανώνοντας μεγάλης έκτασης κοινά στρατιωτικά γυμνάσια.

Το νέο αποτρόπαιο έγκλημα της κυβέρνησης του Ισραήλ έγινε τη στιγμή διεξαγωγής ελληνοισραηλινής στρατιωτικής επιθετικής άσκησης, ένα ακόμη ενδεικτικό στοιχείο της ωμής συμμετοχής της ελληνικής πλουτοκρατίας στα πολεμοκάπηλα σχέδια στην ευρύτερη περιοχή μας.

«Οι Ισραηλινοί μας ζητούν να παραδώσουμε ελληνικό πλοίο, τι να κάνουμε;», ήταν η κραυγή αγωνίας των ναυτικών των ελληνικών πλοίων, που συμμετείχαν στην νηιοπομπή αλληλεγγύης και επί 3 ώρες εκλιπαρούσαν για οδηγίες από το υπουργείο Ναυτιλίας.

«Στην ασυρμάτου» από την άλλη άκρη της γραμμής! Απάντηση δεν πήραν ποτέ, από το Υπ.Οι.Α.Ν. και την ελληνική κυβέρνηση!

Το πρωί, όταν πια η επιχείρηση είχε ολοκληρωθεί, η κυβέρνηση κάλεσε τον Ισραηλινό πρέσβη στο υπουργείο Εξωτερικών και του ζήτησε «διευκρινίσεις», για το πώς ακριβώς, δηλαδή, καταλήφθηκε ελληνικό έδαφος!

Να θυμίσουμε ότι υπουργός Άμυνας του Ισραήλ, Ε. Μπαράκ, που είχε το πρόσταγμα και αυτού του εγκλήματος, είναι αντιπρόεδρος της «Σοσιαλιστικής Διεθνούς», στην οποία πρόεδρος είναι ο δικός μας σοσιαλιστής πρωθυπουργός Γ. Παπανδρόπουλος.

Το ΚΚΕ έχει προειδοποιήσει πως ιδιαίτερα στις συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, με δεδομένη την ένταση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, η ολοένα αυξανόμενη συμμετοχή της κυβέρνησης στη δίνη αυτών των ανταγωνισμών, μόνο νέα μεγαλύτερα δεινά επιφέρει στο λαό.

Με αφορμή το ταξίδι του Τ. Ερντογάν στην Ελλάδα και τις συμφωνίες με την κυβέρνηση, το ΚΚΕ εκτίμησε πως πρόκειται για μια πολιτική συντονισμένη επέκταση του πεδίου δράσης μεγάλων οικονομικών ομίλων, για να εκμεταλλευτούν με πιο αποτελεσματικούς όρους όχι μόνο τους λαούς των δύο χωρών, αλλά και τους λαούς στην Ανατολική Μεσόγειο, στα Βαλκάνια, στη Μέση Ανατολή και στη Μαύρη Θάλασσα.

ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Εκίνησε η εισαγωγή σπουδαστών για το εκπαιδευτικό έτος 2010-2011 με την προκήρυξη για 900 σπουδαστές (529 πλοίαρχοι και 371 μηχανικοί) στις Ακαδημίες Εμπορικού Ναυτικού και από τις 3 κατηγορίες της Β-θμιας εκπαίδευσης.

Οι εφοπλιστές προσπαθούν να ριξουν στάχτη στα μάτια των νέων πριν ακόμα μπουν στις σχολές.

Προτρέπουν τους νέους να ακολουθήσουν το ναυτικό επάγγελμα, διοργανώνουν εκδηλώσεις βράβευσης μαθητών που γράψανε για τη σημασία της επιβατηγού ναυτιλίας στην οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας, αλλά δεν αναφέρουν ποθεν για τις συνθήκες εργασίας των ναυτεργατών, για την ανεργία που πλήττει τον κλάδο, για τις θυσίες των δικαιωμάτων των νησιωτών, των ναυτεργατών, της εργατικής τάξης, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων που αναγκάζονται να πληρώνουν με ιδρώτα και αίμα τα κέρδη των εφοπλιστών.

Η αυτοχρηματοδότηση στις Ακαδημίες να οργάνει, με ελλείψεις σε καθηγητές, βιβλία, υλικοτεχνική υποδομή. Με δυσκολίες στην εύρεση μπάκρου από το πρώτο κιόλας εκπαιδευτικό ταξίδι (ακόμα υπάρχουν Α-ετείς σπουδαστές που δεν βρήκαν μπάκρο και κινδυνεύουν να χάσουν το δικαίωμα συνέχισης των σπουδών τους). Αλλά και τις εργασιακές συνθήκες γαλέρας που με τα νέα μέτρα και την άρση του «Cabotage» που προωθεί η Κυβέρνηση - ΕΕ με τη συμφωνία γνάμης ΝΔ-ΛΑΟΣ-ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ.

Βάζουν φραγμούς στα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων όταν από την άλλη χαρίζουν εκατομμύρια στους εφοπλιστές 279.760.000 ευρώ θα πάρουν οι εφοπλιστές για την απασχόληση των πρωτοετών σπουδαστών, χρήματα που έχουν βγει από τον ιδρώτα του λαού, δίνονται απλόχερα στο κεφάλαιο για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του.

Φραγμοί που οδηγούν στην επιμήκυνση των σπουδών, ελάχιστοι είναι εκείνοι που καταφέρνουν να πάρουν το δίπλωμα στην ώρα τους, είτε λόγω μαθημάτων αλλά και ακόμα πολλοί είναι αυτοί που παρόλο τελείωσαν με τα μαθήματα χρωστάται υπηρεσία την οποία δυσκολεύονται να συμπληρώσουν μιας που οι εφοπλιστές προσπαθούν να πιέσουν για περισσότερες επιδοτήσεις.

Οι σπουδαστές δεν πρέπει να σκύψουν το κεφάλι, δεν πρέπει να συμβιβαστούν. Η λύση βρίσκεται στο δρόμο του αγώνα, μαζί με τους ναυτεργάτες, την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, να παλέψουν για το δικαίωμα στη δουλειά, τη μόρφωση και τη ζωή, ενάντια στα Μονοπώλια και τον Ιμπεριαλισμό.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΩΝ ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

CABOTAGE: Παράκτια πλοήγηση ιδίως εντός των θαλάσσιων συνόρων της χώρας.

Αυτή είναι η ετυμολογική ερμηνεία του Cabotage, απόρροια Διεθνών Συμβάσεων και Εθνικών Νόμων.

Με τον Κανονισμό 3577/92 της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιδιώκεται η εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών - μελών (θαλάσσιες ενδο-μεταφορές - Cabotage).

Από το εισαγωγικό μέρος του Κανονισμού διατυπώνεται ξεκάθαρα η εφαρμογή της Συνθήκης του Μάαστριχτ στη ναυτιλία. Συγκεκριμένα:

«Η κατάργηση των περιορισμών στην παροχή υπηρεσιών θαλάσσιων μεταφορών εντός των κρατών - μελών είναι αναγκαία για την εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς, η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων».

Επίσης ξεκάθαρα διατυπώνεται

ότι: «Η πραγμάτωση της ελευθερίας αυτής πρέπει να είναι σταδιακή και όχι κατ' ανάγκη ενιαία για όλες τις παρεχόμενες υπηρεσίες λαμβανομένων υπόψη της φύσεως ορισμένων ειδικών υπηρεσιών και του μεγέθους της προσπάθειας που θα πρέπει να υποστούν ορισμένες οικονομίες της Κοινότητας που εμφανίζουν διαφορές ανάπτυξης».

Οι εφοπλιστές θέλουν τα πλοία να λειτουργούν, όταν, όπου και όπως βολέψει την κερδοφορία τους. Οι απαιτήσεις των εφοπλιστών δίνουν συντριπτικό πλήγμα στις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες.

Στο άρθρο 6 του Κανονισμού διατυπώνεται ότι:

«Κατά παρέκκλιση μπορούν να εξαιρεθούν προσωρινά από την εφαρμογή του παρόντος Κανονισμού οι ακόλουθες υπηρεσίες θαλάσσιων μεταφορών στη Μεσόγειο.

Υπηρεσίες κρουαζιέρων, έως την

1η Ιανουαρίου 1995.

Μεταφορά στρατηγικών εμπορευμάτων (πετρέλαιο, πετρελαιοειδή και πόσιμο νερό), έως την 1η Ιανουαρίου 1997.

Υπηρεσίες με σκάφη κάτω των 650 GT έως την 1η Ιανουαρίου 1998.

Τακτικές γραμμές επιβατικών μεταφορών και πορθμείων, έως την 1η Ιανουαρίου 1999.

Για λόγους οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, η παρέκκλιση που προβλέπεται επεκτείνεται στην Ελλάδα έως την 1η Ιανουαρίου 2004 για τακτικές γραμμές επιβατικών μεταφορών και πορθμείων και για μεταφορές που εκτελούν σκάφη κάτω των 650 GT».

Η μη εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Κανονισμού στη χώρα μας, με βάση τις ανωτέρω καταληκτικές ημερομηνίες, είναι αποτέλεσμα αγώνων των ναυτεργατών με κορυφαίες απεργιακές κινητοποιήσεις το 2002 και το 2006 που τσάκισαν και στην πράξη ακόμα και την πολιτική επιστράτευση, που είχαν επιβάλει ΠΑΣΟΚ - ΝΔ αντίστοιχα.

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΕΡΔΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Όλα και όλοι υποτάσσονται στην ανταγωνιστικότητα και κερδοφορία του κεφαλαίου.

Αυτόν το στόχο διακηρύσσουν και προωθούν ΠΑΣΟΚ - ΝΔ - ΛΑ.Ο.Σ. (ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ ουσιαστικά δε διαφωνεί, αφού στρατηγική του είναι η ενσωμάτωση στην ΕΕ και η στήριξη της, αλλά και η λεγόμενη «υγιής» ανταγωνιστικότητα), οι κοινωνικοοικονομικές δυνάμεις των μονοπωλίων και των ιμπεριαλιστικών ενώσεων, οξύνοντας την ανισομετρία στην ανάπτυξη, τους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και τη βασική αντίθεση μεταξύ κεφαλαίου και εργαζομένων.

Η «πανούκλα» της καπιταλιστικής κρίσης έχει γενεσιουργό αιτία και αυτή είναι η αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης και η συσσώρευση κεφαλαίων για τους καπιταλιστές. Αυτή η υπονόμευση της αγοραστικής ικανότητας των εργαζομένων εκφράζεται σε κρίση υπερπαραγωγής.

Ο τομέας του τουρισμού δέχεται πρώτος τις συνέπειες, γιατί οι εργάτες, τα λαϊκά στρώματα δεν έχουν ούτε για τα αναγκαία μέσα συντήρησής τους και ασφαλώς το πρώτο κον-

το έκανε αυτό το κατόρθωμα, εάν δεν είναι η φιλομονοπωλιακή πολιτική των κυβερνήσεων.» (Το 83% της παγκόσμιας κρουαζιέρων ελέγχεται σήμερα από 5 μεγάλες αλυσίδες εταιρειών παροχής υπηρεσιών στο χώρο της κρουαζιέρας. Σε όλες σχεδόν, ένα σημαντικό μέρος του στόλου τους είναι νηολογημένο υπό σημαίες μη κοινοτικών χωρών».

Αλλά και σε αυτές που είναι με σημαίες κοινοτικών χωρών επικρατεί καθεστώς γαλέρας, με ναυτεργάτες χωρίς Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα, συνδικαλιστική οργάνωση και δημοκρατικά δικαιώματα. Πλοία - γκέτος (π.χ. «ZENITH» 613 μέτρων πληρώματος - 27 εννικόητες) - όπου βασιλεύει ο νόμος των σύγχρονων δουλεμπόρων, με μισθούς κάτω και από τα ελάχιστα μισθολόγια του ΙΛΟ (Διεθνές Γραφείο Εργασίας). Το φιλοδώρημα το θεωρούν μισθό και μέρος των φιλοδωρημάτων πάνε στους Crew - managers (διευθυντές πληρωμάτων) των εταιρειών και στους πράκτορες στις χώρες από τις οποίες προέρχονται οι ναυτεργάτες.

Χαρακτηριστικά είναι τα συμπεράσματα και οι εκτιμήσεις της «Ειδικής Επιτροπής επίλυσης ζητημάτων που άπτονται του Καμποτάζ», που συστάθηκε από το ΥΠΟΙΑΝ με επικεφαλής τον γνωστό στους ναυτεργάτες για το έργο και την πολιτεία του Γ. Ανωμερίτη. Συγκεκριμένα: «Ελληνικός στόλος στην ουσία σήμερα στο χώρο της κρουαζιέρας δεν υφίσταται.» (Ποιος

δύλι που περιορίζουν στον οικογενειακό προϋπολογισμό είναι ο χρόνος των διακοπών.

Το αποτέλεσμα είναι η οικονομική κρίση του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής και αυτή πρέπει να τσακίσουμε αν θέλουμε επενδύσεις και ανάπτυξη και όχι το εργατικό κίνημα που αγωνίζεται ενάντια στα αποτελέσματα της κρίσης που είναι η διαρκής χειρότερηση της θέσης των εργαζομένων. Η αντιπροφητική πραγματικότητας δεν οδηγεί σε λύση των προβλημάτων, αλλά αντίθετα τα επιδεινώνει, τα ανακυκλώνει και τα επαναφέρει με μεγαλύτερη ένταση.

Μεταφορές, η ναυτιλία είναι κλάδος στρατηγικής σημασίας με αυξημένο ειδικό βάρος, ιδιαίτερα για τη χώρα μας. Η άρση του Cabotage υπηρετεί τα μονοπώλια και τον ιμπεριαλισμό - το διατυπώνουν και στο πόρισμα - οπνομεύει την αμυντική ικανότητα, την εδαφική ακεραιότητα, τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και τις αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας μας.

ΘΕΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΦΤΗΝΟΥΣ & ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥΣ

Εφοπλιστές και άλλοι, όπου δραστηριοποιούνται στον τομέα του Τουρισμού, κόπτονται για την τύχη της τουριστικής δραστηριότητας και ανάπτυξης, ενώ δε λένε κουβέντα για τις συνθήκες εργασίας που επικρατούν σε αυτόν τον τομέα.

Ποιος ωφελήθηκε και ωφελείται επί σειρά ετών και ποιος χάνει, διαπιστώνεται επίσης και από το βιβλίο παραγγελιών πλοίων όπως αναφέρεται και στο πόρισμα. Δηλαδή: «2010 - 2012 καταγράφεται ναυπήγηση 26 νέων κρουαζιέρων μεγέθους, τα οποία αναμένεται να εξυπηρετήσουν κυρίως την κρουαζιέρα προορισμού της Μεσογείου».

Από τα παραπάνω υπό ναυπήγηση κρουαζιερόπλοια, καθώς και από τα συνολικά 826 πλοία (χωρητικότητα 40,9 εκατ. τόνων) δε ναυπηγείται ούτε ένα στη χώρα μας, απαξιώνοντας τη ναυπηγοεπισκευαστική υποδομή, καταστρέφοντας με την πολιτική τους τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα, τη βιομηχανική ανάπτυξη.

Οι μεταφορές, η ναυτιλία είναι κλάδος στρατηγικής σημασίας με αυξημένο ειδικό βάρος, ιδιαίτερα για τη χώρα μας. Η άρση του Cabotage υπηρετεί τα μονοπώλια και τον ιμπεριαλισμό - το διατυπώνουν και στο πόρισμα - οπνομεύει την αμυντική ικανότητα, την εδαφική ακεραιότητα, τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και τις αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας μας.

Για να γίνει αντιληπτό: * 20 ακτοπλοϊκά πλοία, με μέση μεταφορική ικανότητα 500 ατόμων, μεταφέρουν 10.000 επιβάτες ημερησίως.

* 10 τουριστικά πλοία, με μέση μεταφορική ικανότητα 2.000 ατόμων, μεταφέρουν 20.000 επιβάτες ημερησίως.

Μιλάμε για έναν τεράστιο όγκο μεταφερομένων, και σε περίοδο ειρήνης και σε περίοδο πολέμου, που ισοδυναμεί με μία κινούμενη πολιτεία ή στρατιά. Ενέργεια, πετρέλαιο, συνολικά πρώτες ύλες στο νησιωτικό σύμπλεγμα, χωρίς πλοία να μεταφερθούν, μένουν αναξιοποίητα.

Ο στρατηγικός χαρακτήρας του νησιωτικού συμπλέγματος, που ενώνει τρεις ηπείρους, Ευρώπη - Ασία - Αφρική μέσω της εμπορικής ναυτιλίας,

και αν είναι κοινωνική οπισθοδρόμηση! Αυτό το σχήμα της τουριστικής πολιτικής, με την επιβολή των μονοπωλιακών ομίλων και τα ταξιδιωτικά προγράμματα all inclusive, δεν αφήνει ΕΥΡΩ να τους ξεφύγει, συντριβώντας τους μικρομεσαίους ξενοδόχους και την αντίστοιχη μικρή επιχειρηματική δραστηριότητα στο χώρο.

Ενώ σε πρόσφατη συνέντευξη Τύπου η Ένωση Επιχειρήσεων Ναυτιλίας (ΕΕΝ) δεν αφήνει καμία ασάφεια για τους στόχους της ότι είναι στην ίδια κατεύθυνση με την κρουαζιέρα. Συγκεκριμένα:

«Είναι πάγιο αίτημα των ακτοπλοίων να λυθούν τα θέματα της επιβατηγού ναυτιλίας συνολικά. Κρουαζιέρα και ακτοπλοία ταυτόχρονα. Με τον τρόπο αυτό θα υπάρξει ενιαία νομοθετική αντιμετώπιση για ολόκληρη την επιβατηγού ναυτιλία, σύγχρονη και συμβατή με το κοινοτικό παράγωγο δίκαιο».

ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΥΣΗ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

δείχνει στον καθένα το μέγεθος των εκχωρήσεων που γίνονται με την άρση του Cabotage.

Περισσότερο από ποτέ αναγκαία είναι η ανάπτυξη ενός ταξικά χειραφετημένου εργατικού κινήματος ενάντια στα μονοπώλια και τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς. Οι ναυτεργάτες, οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, σφειλούν μέσα από τους αγώνες τους να σφυρηλατήσουν αυτήν την ενότητα των αντιιμπεριαλιστικών - αντιμονοπωλιακών δυνάμεων, για τη λαϊκή εξουσία, για τη λαϊκή οικονομία.

Υπάρχει πολιτική πρόταση διεξόδου, με κεντρικό σχεδιασμό και εργατικό - λαϊκό έλεγχο, κοινωνικοποιώντας τα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, στη ναυτιλία απαιτείται εκτεταμένο πρόγραμμα ναυπηγήσεων με τυποποίηση πλοίων και μηχανών, βάζοντας σε κίνηση τη βιομηχανική ανασυγκρότηση προς όφελος των

πλουτοπαραγωγικών δυνάμεων και του εργαζόμενου λαού.

Αυτή η γραμμή είναι γραμμή άμυνας, αλλά και λαϊκής απειθείσεως, είναι γραμμή παραγωγικής ανασυγκρότησης και ανάπτυξης. Να έχουμε επίγνωση ότι ερχόμαστε από το παρελθόν με πλούσια πείρα, να αντιμετωπίσουμε το παρόν που μας οδηγεί σε «κρανίου τόπο» και να ανοίξουμε το δρόμο της λαϊκής δημιουργίας και ανάπτυξης.

Στο χώρο της ναυτιλίας προβάλλει η αναγκαιότητα να υπερασπίσουμε το δικαίωμα στην εργασία, ίση αμοιβή για ίση εργασία με συγκριτομένα σύγχρονα εργασιακά δικαιώματα, γι' αυτό αγωνιζόμαστε και απεργούν οι ναυτεργάτες αύριο, δικαιώματα που να αντιστοιχούν στο βαθμό ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων.

Αυτός ο αγώνας δεν είναι μόνο των ναυτεργατών, είναι αγώνας ολόκληρου του εργατικού κινήματος.

Του Σάββα ΤΣΙΜΠΟΓΛΟΥ, μέλους της ΚΕ του ΚΚΕ και πρόεδρου της ΠΙΕΜΕΝ

ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ ΣΕ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ - ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ

Εν μέσω γενικής απεργίας όλων των εργαζομένων ψηφίστηκε, την Πέμπτη 8 Ιουλίου στη Βουλή, από την κυβέρνηση πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ το νομοσχέδιο που προορίζεται να λειτουργήσει σαν εκρηκτικό μείγμα για την πλήρη κατεδάφιση της κοινωνικής ασφάλισης και των εργασιακών σχέσεων. Στην ολοκλήρωση αυτής της αντεργατικής επίθεσης συνέβαλαν - με διαφορετικό ρόλο - όλα τα κόμματα και τα αναχώματα της αστικής τάξης, καθώς και οι δυνάμεις του εργαδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού. Την μεγαλύτερη, όμως, ευθύνη φέρει η κυβέρνηση - συνολικά η κοινοβουλευτική του ΠΑΣΟΚ, που επιλέχθηκε από την αστική τάξη σαν η καταλληλότερη για να προωθήσει τις αντιδραστικές διαρθρωτικές αλλαγές, που από κοινού έχουν προαποφασίσει στην Ε.Ε. και έχουν ήδη εφαρμοσθεί στις άλλες χώρες μέλη.

Με το νέο Ασφαλιστικό σύστημα για πλήρη σύνταξη απαιτούνται 40 χρόνια εργασίας ή 12.000 έσοδα αντί 35 χρόνια ή 10.500 έσοδα και ηλικία 65 ετών, η οποία στην πράξη θα είναι ακόμα μεγαλύτερη.

Όποιος δεν έχει τα 40 χρόνια και αποχωρεί μετά τα 60 και 65ου έτους θα έχει μείωση 6% για κάθε έτος, δηλαδή στην 5ετία μείωση σύνταξης κατά 30%.

Τα νέα αυξημένα όρια ηλικίας και του υποχρεωτικού χρόνου εργασίας πληρώνουν ακόμα πιο ακριβά οι γυναίκες εργαζόμενες, οι μητέρες με ανήλικα και οι εργαζόμενοι στα Βαρέα και Ανθυγιεινά, που καταδικάζονται να μη φτάσουν ποτέ στη σύνταξη.

Οι προϋποθέσεις που παρέχουν σήμερα συντάξεις των 600 και 700 ευρώ για το 65% των ασφαλισμένων του ΙΚΑ, με το νέο νόμο θα οδηγήσουν σε συντάξεις μειωμένες κατά 50%.

Η σύνταξη μετατρέπεται ουσιαστικά σε επίδομα πρόνοιας, που θα φτάσει τα 360 ευρώ και θα δίνεται με την καταβολή της σύνταξης μετά το 2015. Για τους ασφαλισμένους πριν από το 2011 η σύνταξη αυτή θα είναι πολύ μικρότερη. Πετσόσκρονται και πάλι οι συντάξεις χηρείας και αναπηρίας.

Αλλά ούτε και αυτή η «βασική» σύνταξη δεν είναι εγγυημένη, αφού το ύψος της θα καθορίζεται κάθε χρόνο σύμφωνα με αναλογιστικές μελέτες που θα επικυρώνει η

ΕΕ. Επιπλέον υπάρχει δέσμευση στο ύψος των χρημάτων που θα δίνει το κράτος να μην ξεπερνάει το 2,5% του ΑΕΠ μέχρι το 2060.

Σύμφωνα με το νόμο έκτρωμα οι επικουρικές συντάξεις θα χορηγούνται αν και εφόσον το επιτρέπει η «οικονομική βιωσιμότητα» των Ταμείων. Δεδομένου ότι οι μέχρι τώρα εγκληματικές πολιτικές των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ - ΝΔ και η εισφοροδιαφυγή της εργοδοσίας έχουν οδηγήσει τα Ταμεία σε τεράστια ελλείμματα, αυτό σημαίνει διακοπή παροχής των επικουρικών συντάξεων.

Όσο για τους «πυρρούτες» που ήδη έχουν βγει στη σύνταξη, εκτός από το κόψιμο της 13ης και 14ης σύνταξης, το χαράτσι του ΛΑΦΚΑ, την αύξηση του ΦΠΑ και την ακρίβεια έργων σαν «μημνήσωνο» το εισόδημα των εργαζομένων να παγώσει όλες τις συντάξεις στα επίπεδα του 2008, αρχικά τουλάχιστον μέχρι το 2013. Ενώ οι όποιες αυξήσεις στο μέλλον θα συναρτώνται με την πειθαρχία στο μνημόνιο και μάλιστα σε συνάρτηση με την αύξηση ή και μείωση (!) του ΑΕΠ.

Επίσης, ο νόμος προωθεί τη συγχώνευση των μονάδων Υγείας των ασφαλιστικών ταμείων μαζί με αυτές του δημοσίου, να λειτουργούν στα πλαίσια του ΕΣΥ ως επιχειρήσεις. Το κράτος περιορίζει δραστικά τη συμμετοχή του σε ένα βασικό πακέτο παροχών, όπως κάνει και η την προνοιακή σύνταξη, και από εκεί και πέρα θα είναι στην ευθύνη του κάθε εργαζόμενου να αγοράζει υπηρεσίες Υγείας σύμφωνα με την οικονομική του δυνατότητα.

«Προσλαμβάνετε με εκπαιδευτικές 20% έως 30% στους μισθούς, απολύετε πιο πολλούς και με έκπτωση 50% στις αποζημιώσεις». Θα μπορούσε να είναι το διαφημιστικό ολόκληρο της πολιτικής της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Πολιτική βάρβαρη και βαθιά αντεργατική, που δημιουργεί συνθήκες σφαγείου εργατών. Σε τίτλους καταγράφουμε:

Υπερδιπλασιασμός των απολύσεων και μείωση κατά 50% των αποζημιώσεων σε περίπτωση απόλυσης.

Μείωση της αμοιβής στο 80% μέχρι το 85% του κατώτερου μισθού και μεροκάματο για τους νέους κάτω των 25 ετών.

Με το πρόσχημα της μαθητείας 15χρονα και 16χρονα παιδιά θα αμειβονται με το 70% των κατώτερων μισθών και δε θα καλύπτονται από την εργατική νομοθεσία.

Υπονόμευση γενικά των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, ανοίγει η πόρτα για γενίκευση των ατομικών συμβάσεων.

Αυτή η άγρια αντιλαϊκή πολιτική, όμως, δημιουργεί μια εξίσου επικίνδυνη εκρηκτική κατάσταση σ' ένα καζάνι που βράζει κι όταν θα εκραγεί δεν θαχθούν τόπο να κρυφτούν οι κεφαλαιοκράτες με τους πολιτικούς υπηρέτες τους και τους κοινωνικούς εταίρους τους.

Τώρα είναι ώρα ευθύνης και αγώνα για όλους τους εργαζόμενους. Τώρα είναι ανάγκη να απεγκλωβιστούν τα εργατικά - λαϊκά στρώματα από τα δηλητηριώδη ιδεολογήματα των κομμάτων της ΕΕ και της πλουτοκρατίας, των συνδικαλιστικών ηγεσιών που εκφράζουν τον εργοδοτικό δικομοκρατικό συνδικαλισμό.

Ο συμβιβασμός και η υποταγή είναι κίνδυνος - θάνατος για το λαό.